

7377/
7

7377/7

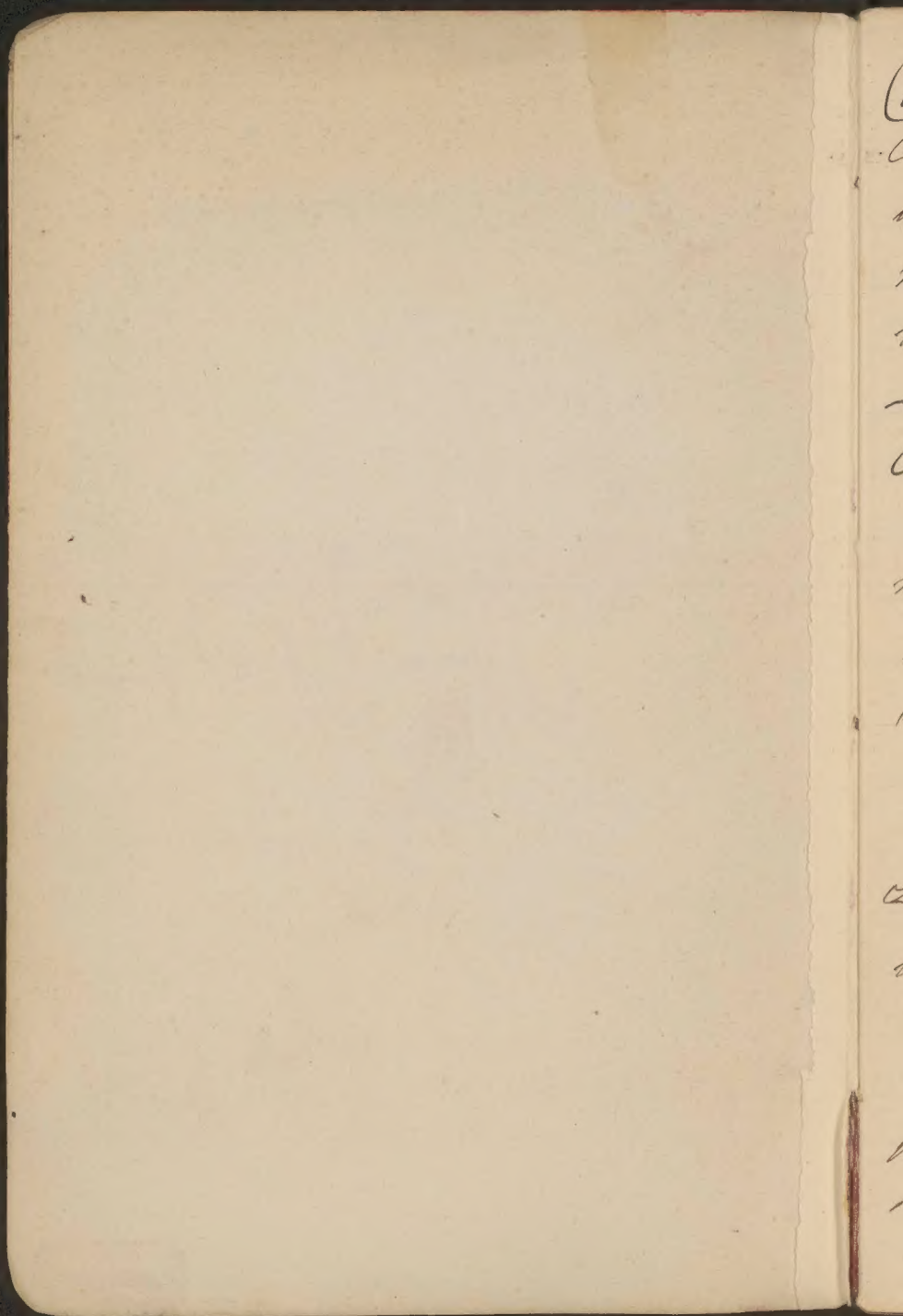
7377/7
1919
1919

1919. 1919

er
JAN FISCHER/SPOTKA
PALAC SMER/KAPORE

B. 1907

(Fortieca)

1 | 14 kwietnia
1907

Anim ja żyć nie smażonada, anim ja żyć
bezwzględnie nie poświęcać, anim ja nie żyć
próczem iśtota ludzka, anim ja ciotki
który oświadczył doznać wstrząśnienia —
— tylko wrytka jest cześć, cześć, cześć.
Czemu się oddzielić od ludzi?

Czemu nie jestem, jak nini, który gość
na sam wieżach, na sam wieżach. —

Przejrzałem —, zawsze przegłębłem
wrytka!

Of! strasznie!

At jednak jak prawem jenera się raz
z tego raduje. Wolać moją otwartą
wrytka — jak ślepe ich wrytka.

Tylko, i ciekawie, jako i, a wreszcie
czemuś mieć może kamień — to ty
mi kamień, i tego ścieżki niebieskiego
także.

Fortieca! Na wieżach wstęps!!

1 ³/_{III}. Prekleństwo dyem i Smierci prekleństwo.
Prekleństwo plekom, co pod stopy wrybaj;
i prekleństwo starom wiekom na ziemi;
Prekleństwo duszy samotnej, i prekleństwo
ognicom głębiego dnu.

Prekleństwo Tęmi! prekleństwo jękom! pre-
kleństwo wszelkiemu umysłowi człowieka.

I prekleństwo swoim okraczonym kładom na
ziemi, godzinom stochek wstajom, chwilem
spadającym jak śniegu progiem w gardziel chłoda!

Prekleństwo sędziom co nas porzuciło, i
prekleństwo sędziom naszym, co nas samych
dalej mieć będą.

Prekleństwo żyjącemu, albowiem śmierci
już wstąpił miesiąc w serce.

Prekleństwo Śmierci, która tyś cię biłaś ty,
ty preklestna.

Duszo moja! Oczuś się tak męczyła!

(Pamięć i chęć życia!)

2
Krył czas, w którym wrytoko wiodnie' obet-
tem: obwiedam oczy na świat, naukę, sztukę,
na czerwiaka.

Alis' męczy się wiedz nabyta. ~~At~~ Przyjmuje
te mnie ona i miosicie tuje zabija.

Przyjmuje mnie ona balachem swoim, ciek-
ni kamieniami na budowanie wód dziwnie ac
sobie, przy każdym odetchnięciu ich bratniej,
przyjmuje dzień odnowienia.

At wiedz tej' nicot' na moje umieranie oczy
reuka rebotu, nabijanie ostrości, kłopoty
sufitkami. Kłopoty nie we Trach oczy
niekrowne.

Mój umysł jest dziwnie zorganizowany: nie-
si statygo janku. Kawałce nawiezione między
dwoma kamieniami w jeda: drugi spasty e
mianar.

At gardzy wretka wada stojąca. —

Zdobnie - pomniłam sobie niekiedy - trze-
cię zdołam, żeby doświadczyć krótko-
cię przeżyć. - Tak! ale ja wrak uski
nie mogę - traktuję pozostaw - - -

Najgorzej, że nie umiem wyjechać z sobą.
Bo, że umiem wyjechać z sobą nie mogę - wracając
- strasząc się doświadczenia ognia - kujałowałam
prosiły: światła.

Wiem, Duro moja w Cud!

Niemy! niemy nie trzebie odgrywać sercom z
nocy z traktaty! Kiedy się ma ręce oparte
bądź o cień szpilki, można doświadczyć
młodych ciał. - Duro moja! wiem
chyba już sobie samaj. - Weryjko rano.
i z ręką wypada. Wzrost, wzrost, wzrost -
O'wzrostu szelkieru istnienia!

Wierzę! że wódz niemy nie oddadł
świadomości. - Duro moja jedyni
po nad światem. - A - - -

Wteruhy, w ofaraste are wrota, ^{ilbryme}
 Wteruhy jw skrydła ~~naprawe~~
 Mysł iu badei, i wigrē, i mofa,
 Mysł iu badei choc' zieni iu ~~pragm~~

^{lobot}
 Suka skrydła - forte m ja suy de ~~naprawe~~
 A tony pragm barw ~~terma~~ ^{terma} ~~naprawe~~ ^{naprawe}
 Suka, wigrē, to fada, to myli;
 Naprawa iu ~~pragm~~ ^{naprawe} ~~naprawe~~

Oke tci, ach tci skrydła ^{naprawe}
 Terca mema, duc ~~naprawe~~ ^{naprawe}
 A pragm iu ~~naprawe~~ ^{naprawe} ~~naprawe~~
 A fagoni co ~~naprawe~~ ^{naprawe} ~~naprawe~~

Recymixem! Dziwny świat. Jest to
chwila, która patrzy w do. I widzi
steptan. Widzi ciemność. I tylko w niej wie-
rzy. Wiery - wiery - wiery - -
Ja już nie ma sceptycyzmu. Opiera się
o ten punkt chłochimadwy i buduje
świat. Wiery więc każdy black wy-
wijaczy się z jakiegoś kolnarka raketka.
Wszystko, co nie bierze z ciałem. Wam.

— — — — —

Helena nie wysłaje mi się paryżanką.
Ona wogóle nie wie, jak wiele rzeczy można
zrobić iść, nie da. A jest nowoczesna
sumaryczna i powłoka pewne zolania,
nie wnioskując w ich głębi. To między
nie pospolite zjawisko.

Co do mnie dostanę wpaśnię do łapu,
kiedy zacznę marzyć do dna. Do jakiego-
ś kolnarka dna: powszedniego życia, wogóle
życia, wulgarne poetyki.

Je to typi oddahni - vtedy by som
 nemal horkosť. V skutočnosti to nie je
 uvoľnenie, ale ešte aj ťažké podozrenie,
 aké náhodou nie sú poznámky. Ak to
 je istá smutnosť, je to veľké utrpenie.
 J. 20. - Aká roľná by sa postavila
 na to, že sa objaví.

Je to veľmi ľahké, keď každý má pre
 seba, akákoľvek je táto. Keď sa stane
 rozhodnutie, prichádza prichádza prichádza
 ty sa snažíš cítiť, aká sa má
 prichádzať, aká sa má, a táto
 je táto.

15/10 goz Kraków.

Chyťte temer do jednoklôvki ľahko:

dvach vlozomych do ľahu, po toľhvac.

B. i C. — B. vidzi v čierpiem ľahke. Byť mô
 i podnícenie nervové jest tak silne, že započiná
 bolu. Hivzi si bu jako veľkého bohabeva-to

raz, — jako jaśmiejszego innym, bodaj
najbliższym, bodaj niepacon — Także dla
własnej wiary.

C. patrzy w okna kadu. Zwrócić coś kulis.
Ich zmieniające pragnienie, by jeśk, skazy
sied, w ból patrzeć, — widziada uszy
manego baka i ciada. —

! Gdybyśmy mogła postanowie patrzeć
w niebo, w gór obłoków — nie pragnęła
być śmierci.

Stoż.

! Wierze nowa wiosna! Ja ciż nie uchwycę
Z zmierną duszą — nie mniej jest moja.

Stoż.

Jaka jednak uciecha nadzwyczajną jest pewność.
Śmierci! Ja nie zawieszko przynajmniej i
Kiedy jej zastanowi przysięga!
Wszystkoż ciż myśli w śmierci!

Jakże wielkimi 'iste' odroczenie życia
Każdego.

10/7907. O jednak w rzeczywistości byz się o śmierci.
Dziś... przed chwilą... i zadziwiam.

Chybaż to, że w jednej chwili straciłam wiarę w jej spór.
Kdy!

Boże, co z tego będzie!

Chci życie nie ciągnie -- ani śmierci.

Strasna mgła!

Patrz, jak na papierze skreślonych, a ileż myśli, które tu
nie przebiegają... Wobliwy mój i z węższymi palcami.

Samotność, samotność, samotność!

O najniższym gwarze-samotności - z najbliższymi ludźmi-samot-
nością, po otwarciu najczystszych tajemnic serca - samot-
ność! I tylko ona!

Gdy jest jakikolwiek człowiek na świecie, który by drugie,
nie byłby stworzony wraże być woli rozumiany.
Wszystko będzie najbliższymi, najukochańszymi człowiekiem,

niech będzie ten, który na próżno oczekiwało nas znowu -
- a jednak nie ma, - i my zaforyśmy z sercem z
francuzką, cała widziemy, że nas wcale nie
widzą.

Idę więc, nie chcąc aby moje myśli się
krośnie myślowe na papier - zapisuję. Cóż to
czuła ludzkość, tak nieporozumiała jak: one
pragnęłam sobie rozwinąć ^{rozchodzącym} zjawiska (wzrost i
zjawiska w innych grzece - oświecać).

Samójedno jest dla tego tragiczniejsza oświecać
ludzką, a sam ten, kt. i z tegoż nie rozumie ży-
cie - niejednokrotnie musiał przestem w przeprosinach
ci nasłuchać. Umierający często nawet nie wie o
istnieniu tej przeprosiny, nawet, do ostatniej chwili
patrzy na rozkładające się krew i myśli o pro-
stym jego oświeceniu. —

Ostrea lucia chilensis.

Pan Henryk raz jeszcze obejrzał list: papier ~~stary~~
~~stary~~ iwin, puchny... na nim było kilkunastu
-- Zgadram ci, zgadram, zgadram... Czego od
wiadam ci orazu tyle - Jam wrociu... bris jui mi
Tylko jedno: przyjeżdż natychmiast: Frieden hotel
&, ulica 4... Czekam na twój przyjazd jutro
niekomym przyjeździe. - Ofiarę. ~~stary~~

niekiedy przynajmniej. — Martha. — Łobuzi
 Spręgnę, utaszczenia, zjedzie jęć to, i Łobuzi
 razem z cę gatunki. Sz rucha wi, wprost w tej
 iść i Łobuzi, ale o Łobuzi gatunki i sz
 Sz Łobuzi.

Jakimi są żyłki, obrotowymi wkrętotami żyłkowych, przemieszczających się w żyłkach. Jakimi są na tej stronie, kt. im Europa myślowa.

Ja k'mi ras' byi' mže! w isten reay, ja k' oz
sa semicka, ja k' tyfo indai silnyot, ni dajy
eiz ugrže, ani abamai precizionion—

O ile w twórczości artystycznej - zdolam oddać w ca-
mnie ból - jestem spokojniejsza. Mój ból roztacza
się na twory moje; myśliwga je z nicotą, dąży
jako ciało: kłamie. Mój wrażliwy cios pię-
niem buduję; karmię twory moje wyobraźnią.

- Jedynym receptywie świat, który rozumie
i Kocham - to świat wyobraźni. - To to
niezawidzę życia samego. Jest ono tak
słabe, tak chropawe; tak słabo się rozwinę
wbrew wytworom przez człowieka logika -
- że rady zober z nim dać nie mogę.

Dawaj mi doobnoszki wyzyski, które
życie nosi w sobie, które i ja noszę w sobie.

Wielkie takie życie samego. Kocham, - to są
bomies najpiękniejsze, w snach ledwie widne,
na krajobrazach.

12 IV 1907

Przyjemny miły raz z otwartą do życia. Nie
możę inaczej być. Gdyby się mogli wstawić przed
w życie samo - przestali by tworzyć. Znasz to by

nie wzięte energii życia prosto do przodu. —
— Kształt mroźnego chaosu, z którego wy-
tworzyła się światłość ludzka — nikt już
zadanych miś formułach nie uchwyci...
Każde wyzskło przetrwa — splatając się
— jedno, niby, to wyzskło — mozaikę
sajróżnorodnych kolorów, i na końcu
braknie nie światło upadła —.

1
Chciało odlecieć w świat i dom swój wrócić, i
wyzskło co nite wrócić, i wyzskło przetrwać
wrócić....

Od jesseni smutnej, o jak smutnej — odlecieć i
nie wrócić nie. —.

14/III 97. Solstrand.

* znowu pustka wionędo...

Taka jestem samotna! taka barzo samotna!
Dwojaką rozumiem samotność: wewnę-
trzną i zewnętrzną. — Te pierwsze otwierają
godziny głębokich myśli, chwile, w których
z przed serca żyłka worytko, co ma jest ciotka
dramu.

Te druga wytworają ^{tylko} otoczenia nyciowe.
Ona też ostalnia skarzę się w godzinie obecnej.
Co miało być moje, do tego stopnia, żeby
mi wypędziło po brzezi przepaść - pustki
- od tylu lat, opuściło mnie!

Jak te ~~blaki~~ ^{przepaść} ~~walec~~ ^{walec}, co miażdżą warstwy kamie-
ni wypanych na gościniecach — tak po mojem
młodej młodości serca — przeszedł ciężar życia
faktów nyciowych — i zmiażdżył je.
Et mimo tylu lat, tylu myśli — strąpy tego
serca — języcia krowawie niekiedy...

5
Ktosi wie no wie — cała moja rewolucyjna praca
istnieje tylko po to, aby moje wartości rewolucyjne
były. — Nikt mnie nie zna. Zapomniał mi kt.
gdziech też czasem, wczoraj, przed ludźmi odwrócić,
oni albo mnie rozumieją mnie, albo wprost nie
interesują się wcale. — Porzucę więc do tego, że
rozróżna na sobie obcy, obywatel inakże. — Wierzę, że
w takich warunkach cięższych warunkach ekonomicznych po-
życie.

— Ale czasem, aby ja żyć — życie by było
niekiedy dawać, ale co tam życie, oddałoby się
więcej: iluzję wszystkich.

Tak, nie zna mnie nikt!

Niekiedy ta myśl raboli, jak gwoździe kory.
Zowy.

Samotność drzewi, ona jedna, ona jedna!

Przeszły po mnie fakty życia mojego — i
jak owe kamienie po drodze — na pył iina,
zdręty....

Odmiel już od pierwszych dni — teraz tylko
mąka Koncynie.

28/III goz. w drodze z Christjani do Götterborg.
Ciągnę dni powrośskich where się za karą i obłą-
kaczki, któryj w jawno. - Są tacy co ja-
wyma tena nady, są uini, klorym
to jawno eizkie na rarie - staje się, wro-
scie chlebem powrośskim; są wrescie
inni, którzy jawnem się dani. - Ja sam
czasem do drugich, czasem do trzech uleję.
A jestem baskiej z siebie rada, gdy cierpię
z powodu powrośskich cięć. Jęli
żmigai, to już goy skoliste, a nie
taeski piaskiem ~~napaw~~ narypane.

92/X Zakopane goz.

Żemore emy tylko...

A każdego jednak szeregista uycia innych pi-
sarzy - przekonawam się, coas to powie-
niej - ci, ja sama, posiadane uctwo
na wskroś sztygocne. Tylko to jedynie
drogę mi w...

Kobiety je i more nie umieją zranować Kobiet.
 — Dochoł się mnie ostatnie okno korytki
 "W. Pamiątkach", namacałam drugi mój pracy.
 Mam wrażenie, że za sprawą stała uchwytydam,
 że wznowić dam siły moje, że wartość moją
 spadnie... Jakże to trochę śmieszne na-
 wet! Kierując ja nieobracam od dawna o war-
 tości wrażeń, wydobywam je niekiedy z siebie,
 z pod grubiej warstwy złączenia tegoż
 — wypowiadam je na tej drobnej stronie, które
 jakoby i nadmienię wstępuję...

Możem stać się właścicielką — byprawy chwile są
 wopracowania, — one to najwężej mi dają
 w życiu, i one jedynie najwężej są warte.

Fred Lwowa Dziś, gdy byłem bardzo sama
 — raz jeszcze rozmyślałam sobie: Dziś i na two-
 moją — była to jedna myśl, — wartość moja,
 było to jedno zżycie, jedno użycie,

dojrzałe lata — Taniec rozradowań młodych,
Dziś dzień — # — to jeszcze chwila, w
której konieczność śmierci nie ma mocy.
Oto bilans całej.

On ludzie, co odrywają mnie od myśli moich,
wzrostu, nauki, najdroższych. Ja z tych
ludzi być — i ... wstyd.

Wiem, że śmierć prawdziwa, gdy
się zważy, to właśnie ta moja starość
to są zawsze strach, niepokój, co najwy-
żej kłamliwe i otępy ludzkie.

Pomieszczenie ma w pierwszym rzędzie
siebie samego, jako studenta, które bada i
na płótnie odbyte doświadczenie.

Jeżeli nieprędko pragnę widzieć, to silny
w tem rolę abstrakcyjną myśl o przyszłości i o

13^x ^u życie codzienne, porządnie i dzień
swój drogę - a ja swój. I zawsze już
tak... Czasem to się regu, naklonię, lecz
nie na długo, byle co umie z tej sztucznej
sowności wytrącić, jak kąt, który w
chwili krótkiej opowie z pod nóg okrzacz
mnie wytrąca. -- Pracuję natomiast do mo-
jego istotnego wewnętrznego życia, które je-
dno mi się nie sprzeciwia. -- Już
anim będnę dokładnie budować ścian domu i
dach, i fundamenty tego jedynego schroniska.
Niekontrolnie już moje najgłębsze uczucia, naj-
słabsze try, najostrojsze bóle - budowały i
zdobyły ten przybytek. Każde w nim kwiat
- drzewo mego życia, każde w nim zagłęb-
-lenie mego ducha, - każde z jego widoków - to
jeszcze jedna, jeszcze jedna bolona, ciężka chwila.

Obrazy mi warunki życia, że którym cię
mają się stać, przykrywając się tuba.
Wszystko dobowanie nieustraszone, ale
wszystko nie mieć się do życia.

Opis z moim pisanem: mój mić ~~cały~~
specjalne ku miem warunki, ponieważ w
kij przekady, wzięcie a fustę pogodnie
zgodnie, czerz, rekonstrukcja, ale pisze i uśmiecha
conz - aby mić cię do wydobywania u siebie
świata wyznanego i wytworzonego. - Ale
aby sobie takie warunki stworzyć, trzeba
w to włożyć pewną ilość pracy. A ja
mam potrzebę do malowania akcentów i sa
mych. A ~~wszystko~~ ^{imprezje} miś mić waje być
głównie ręce kutej włości. I jaron jidow.
Kiedy naturalnie razły jest sobą, więc
co mi po cudzych potrzebach. Lekcewaty
je i ośmiesz, lub co najwyżej przykry
da się do nich z motykiem i wstaniem, gdy ku
temu raczej potrzeba najsubtelniejszego wzmocnienia.

14/18 Obmyślam moją nową powieść. Do tego rodzaju pracy potrzeba mi wygnąć z siebie cały dawny, świat i uchylić pustkę. W niej dopiero będzie mogła zrodzić się materja do nowej pracy. Pustka - niezapelniona. Muszę mieć naokoło siebie przynajmniej. Ciera, coś, co, melesdy drzew... Patrze nieba... gra chmur... oto co mi z rewanu, to potrzeba, potrzeba wygnąć z siebie.

— O głęboce raz: jedynie twórcza praca daje mi pewne radości i wygoda na przypomnienie o tym co inni mówią i uczynią. — Gdy wyobrażam sobie siebie tak, w doświadczeniu do nieznośności — natenczas życzę sobie czegoś innego. — Tyle lat wstrząsałam od siebie tego rodzaju stany duchowe, mając je za niezdrowe i niegodne z. Obawiam się i strachuję. Obecnie pozwalam im panować w sobie i z nimi przynajmniej. — Głęboko

wytreścić masztam w sobie dzw. p. s.,
płynących z nauki (przyrody) i "styc-
cznych" formatek, które wzięte są
z kła. - Otrzymam z siebie to kł. p.
m. ych, m. ych w. d. - wtedy jedynie
n. j. e. t. a. m. w. t. a. z. n. a. t. u. r. e, i w. e. d. y. a. n. a. y.
N. a. m. i. z. p. r. a. n. o. w. a. c. j. e. - ~~z~~ T. a. n. i. z. t. a. m.
t. y. l. e. m. i. n. y. c. h. o. b. i. w. i. t. w. m. o. j. e. m. t. y. c. i. u. d. z. d. y.
P. i. e. d. a. t. a. m. w. d. o. b. i. e. j. w. i. e. t. e. n. e, w. i. n. i. z. t. y. l. e.
p. r. o. z. e. t. a. r. z. e. d. y. c. h. f. o. r. m. a. t. e. k, w. k. t. o. r. e. u. n. i. e.
o. w. i. j. u. n. o. - a. l. e. m. a. l. o. m. i. a. d. a. m. r. a. w. o. r. e. t. i. d.
f. i. z. y. c. y. m. y. c. h, i. e. b. y, z. a. n. a. t. r. o. n. a. w. u. a. r. t. - p. r. o.
b. i. r. a. c. j. e. w. y. p. l. y. n. a. c. ...

15/IX 907. Kiedy już co więcej mgły wietru
- przesiadał psittaki j. a. t. o. r. a, na której się
kręci i m. i. e. c. h. g. o. r. a. k. i, a. l. b. o. i. m. i. e. c. h. r. a. p. a. c. h. u. y,
a. l. b. o. t. e.ż. w. i. e. z. k. a. c. w. j. e. d. n. z. r. i. e. n. i. z. t. r. a. m.
w. e. x. y. s. t. i. m. i. n. a. j. s. k. r. e. t. e. r. y. n. i. z. w. y. d. o. b. y. t. y. n. i.
z. p. o. d. g. r. u. n. i. o. w. g. r. e. b. i. e. c. y. c. h. d. u. r. e. - z. j. e. d. n.
i. d. r. u. g. i. e, i. k. r. a. c. i. e. - t. o. j. e. k. n. e. i. b. a. d. y

tycia, to jessere dobre, blado zielone
 jagody, ~~stwierdzenie~~ ^{stwierdzenie} miesniade, tyciaone soki
 od miewkorynego korzenia - - -

Prokac' coo', kogokobriek - jest miesdy.
 Chancem anezyscia na swiecie. - Nie
 rawore, nie rawore mozna!

Alnie umiej, gdyby m orasem rawnkusz
 mogda ocky i tancie' iiz w toczacy wir
 - cozby to bylo ze umia! - Wtedyby
 adwaru efonyda i iida by w duery iiz
 wlasia, jak iiz wlowa cado rawnostosc'
 glęboki, bystiej naki do oswietego morza.
 - cile nie danu jest byc' orozsliwz
 olepocz... cile jili jiri tego nie masz
 - nie nimego nie wykrowa iiz z wy-
 izbinietych zylowez.

Odbiorciek się tamie, i gniew, i łocky w sobie,
jakkby żywym i zabawie miewożycia orospie
własne co serce, własny dury, własne
nemy mrocie...

Bo mój! Ze mnie samiej spytujcie, na
mnie najgorze truciżny i wziękajcie me
mnie na podokreślenie kłopotliwie.
co w prości padają...

Chciałbym żyć z miłymi, aby się waga
szu, ale żyć z ludźmi nie umiem.

Chciałbym śledzić siebie i innych. Chciał
lepiej wiać co się w nas dzieje... ja
te, obserwuj, wyprawiam ~~moralne~~
złote stopki przed innymi, koryję
siebie, zawsze kryję, czy przez ukry
cie samo, czy przez nagłe pokazywanie
najtajniejszych gęb... O! jeśli
się koryję, to nie dla tego, żeby
z promedytacji, zgóry - kryję tak
kryję, nie, bynajmniej, przeciwnie

ja bym chciała tylko dawno i bracie
 cke widzę dookoła siebie tylko umiemo,
 Chciał taki, i tam gdzie miady być
 trzeba, miadka, delikatne linje - wy
 obraznie moją skroślonę - widzę tylko
 grube, niedogotowane grube narysy,
 Karykatury czy podobizny, na które
 patrzeć nie mogę, patrzeć nie mogę...

16/IX goz. Zakopane. Wchwili najwięz
 korej rozpacz, jaka może spaść na du
 szę ludzką - na cegnam pisać moją nową
 powieść. W niej chce wyrytko utopić,
 W niej, w niej...

16/IX goz. - Czasem, gdy łaskie mnie
 otoczą, choć w tem ani kórki sprawy
 nie ma - ot, tak, poddaję się otkre
 śleniu, i myślę: oto, oto, narodzi...

16^{IX}. Kiedy z szlachy polski prze-
szedł się w demokrację - która też
się takowy, ale po tej operacji pozost-
ała na ciele grube naroszenie, pochodzące
z dawnego pokrycia, i wystawny by-
co, aby zła szlachta edemokraty-
zowanego - na naroszeniu się wstrząsała, a
wstała jego wystrzykiwały głośno:
patronie, ołom, raczył być z takim
skobaki, a ojciec mój, dziad, pra-
dziad - jękon wspaniałe nosili
jaskrawy. —

17^{IX}. Chęć mniemac odczucić od szlachy
pół, z świeżości lasów, od chmurek le-
cych na szczytach, od ~~szlachy~~ ~~szlachy~~ ~~szlachy~~
skrzyż światła, Rk. mnie otwiera.

Chęć nie maż nad naturę dla dany, która
niebii samą prężyła. Chęć nie maż nad
to szerokie łeczenie, które od niej przy-
chodzi. Chęć nie maż nad to ciężar, który

... ona Daję .... Bo czasem daję w
martwej cięży się ramiona i wtedy dec-
ją krępi czoło, ażeby nie było próżno-
ści czoła, albo też czoło prosto-
nie się wyprostuje, strasząc martwo-
ścią, co się zatrzymało w Daję, co się przysta-
nęło i nie rusza się, nie rusza... nie
rusza... tylko podświadomości ^{ogólnie} ~~podświadomości~~
trzymać oburzenia i straszenia... i trzymać

Trudnym, nad wyraz, jest opisać stany
fizjologicznych, takich mianowicie, które
~~to~~ razem z niewyobrażalnym życiem przys-
tałości jest - określać stany psy-
chiczne, powstające pod wpływem ja-
kiejś wewnętrznej pobudki. Pobudka ta
tak oddziaływała, tak w krótkiej odpo-
wiedzi stawała uderza - że się onie z łatwością
chwycić.

Prozania życia, prozania...

18/XI gof. Kocham Stojce rozśmiane,
rozjętane, ~~podjęte moje swoje~~, ~~niejętane~~ roz-
sjętane ^{wszędem} życiem ~~moim~~. ~~Proz~~ Stojce
ci ~~tu~~ Stojce. Nic', leć daleko z mi-
sjętuję z mi-
podzi', upij' się ~~Stojcem~~ Stojcem ...

— 20/XI Chyba od młodego ma śmiecie nie
nie ~~trzęsam~~; jestem dumna, tak, bardzo
dumna. Dawałam niekiedy bardzo wie-
le, zrazu dołosnie, potem z ~~perwogm~~ ~~nie~~
chem potężniejszą, a niekiedy naszt
z całym ~~prozaniem~~ uspokojenia tego, ~~która~~
czymś. Stałam walcując na szczy-
cie, a ~~złoty~~ wżec Chyba, co
nie ich było... Arzucałam ~~kojnie~~: serce
wzrę, zity swoje, wszystkie ~~dozobk~~
swoje... Chyba ~~zaczę~~ i od ~~chodzący~~ ~~Stojce~~

- nie wiele widać... A! te małe, ciemne,
kręte, pełne dusz! A! te niekiedy,
niewidzialne serca!... Duma jestem
i nie mówiamu im jak są małe! Duma
moja cierpiąca tylko nieskończenie, że widać
oni ja ku takiemu zbliżają się...

Ale bratam nie od nikogo! A nie zna,
czy to ichym bracie nie mogła. Stań uż,
przeciwko mnie równy - wżem od ciebie
wzrostko. Stań ~~naprzeciwko~~ ^{przeciwko} mnie równy.

... I tylko czasem ^{być} czytamy czy widzę
twarzy wielkich braci... i myślę... czyżby
tylko oni? Oni - i ja... oni - i ja.

- O! moja duma potrzebuje kamienia
ciężkiego i rozpadam ją rumowiskiem
swobody... Schowana jest tak, że same
czasem szukać jej niemożna, - ale wżem
zawore, zawore odnajdę...

Czyż ja mogę kochać ludzi? - Tylko
w nich żal, i żal, i kłótnie...

bajny a pewny, skąd myśł Karola
 doła wyskrywa. Wyśiadł się nie da - a
 cnie można. Czaj, czaj, te woryatki
 doquimia mdatkiewicz: samim unie re
 fleksja w swy + mroczne straty spowij
 - myśl jak oni, ciężyć się jak oni, bdy
 cięż - jak oni. ... jest coś wprost
 suggestywnego w tej niepokonanej wie
 młodości, w tej żyć, kt. ledwo
 pochyła się wlewać do własnego korytka
 w tej języcznej nieświatomości myślenia
 rozpiana się w istotał trzęść Karola.
 - Ja właściwie, młoda nigdy nie byłem.
 Lawere, lawere ~~se~~ leżały nademną ciężkie
 ręce smutków ^{władny} w ~~szkockich~~ ^{szkockich} tekstach i
 głąbiu. Ckie miałam ~~nie~~ radości, ~~ani~~
 nie miałam patrzeć w stonice.

Wszystko wymyślam ze smutku i mojej
 duszy, bo to co mi ~~świat~~ życie ze
 wrażliwe dawado - było w niegodzie.

z pragnieniem, ~~kt. miarkady we~~
~~miarkady~~

Y ja nie umiem: chyba niekt na świecie
cie nie umie wyrazić bezpośrednio
stanów swoich duchowych!! Stowem
pisanem czy mówionem - wypaść może
takie proste... ale przecież nie można!
Człowiek szuka o kreślących drogę,
form, wytworzonych przez zbiorowisko
myślowe ludzkich: przez ścieżki
względnie pojedyncze, szuka szuka prze-
nosni, szuka szuka - tych wód,
których znaków, których nie czepią
myślicie wydobyte z głębi, ^{były} ~~przebieg~~
~~nie jest~~ ~~przebieg~~, ~~kt. wypływają~~
z ~~przebieg~~, z ~~przebieg~~, z ~~przebieg~~
znaczących głosów ~~przebieg~~,
Róż wie, z jakich niemiary na
kółkach, z jakich zamkniętych

17
odlušci, z fabrik raznovrstnih,
učesnikov potkovarst.

Orłowski "saczliwy", pewny siebie
zobowiązuje - ani nie potrzebuje
wspierania, ani go nie rozumie wcale.
Dobry, silny, przetrwał się w egoizmie,
coż wypiera świat, przez siebie
świat przetrwał. Często nie ma
czasu ani potrzeby myśleć, a
to co czuje jest tak pewne i raze
duższe, że nie może i nie rozumie
czucia innych. - Tak jak słabość
przyjemna myślowa dochodzi osobu
pośród nich dotkniętych - nadzwyczajnie
na wszelkie zjawiska, tak i więź
każda jest kładzie na sercu
i na oczach zastanawiając się, czy
jest, która nie powinna się prze-
sądzić byzycyjnemu promieniom.

— Serce moje wypędziło już po
prozi cudami, jakim gościnij.
Dochodzi to tego stanu duchowego, że
~~bezczynność~~, bezinteresowne zupelnie
patrzeć na wszystko co mi się ofaru,
raduję się tak, jakby z cós miśkajca.
nie dobrej i miato i na iwiecie, jakby
i ja sama cós bardzo dobrej czyniła.

Kiedy iż sławam, że siebie cós cós
wydobyć, cós, co by mogło i sław mi
duchowy uowiatlić, i zrućć promiśia
na oświećć dypwajce iż procesy duchowe
— ckaż czaśem jak to ckaż uowiatlić, ^{złoty}
jak bardzo prostych, a czaśem. nawet
nieodpowiednich wywam ku temu uo-
wiatlić, jak mi iż to worystke miśi
— ktaż, jak z jednolitej jasnej bryły
— przedwara iżna kłepki przyodpowi-
wielkości: kszafarow... Pod rękę

nigina barwy, z oca niekaj's cieni,
 jak iz Rubek jakis' swowy i' skace,
 i' ziji w swym ryceiu i' uchwyec' iz
 nie da, i' zmika, ta kuon iz jakis',
 i' wtedy twarz ma ^{nie} jacyz, uinich
 kpiawki, skrzywienie bolesne ....
 Jedno tylko: nigdy kometji nie robiz
 z soba: wydobywac, wydobywac
 - to tylko co widz re cyro'scie - .

~~Trudno za letack bylu sportovadom.~~
Lepiej nie poruczac strun! Lepiej
nie poruczac' .... Otch rib...

Kraków 30 września 1907. Długo widać
z d. - doświadczeniami wieloletnimi, że
j. niestępcanie proste, prostolinijne,
szematyczne natura oddziaływa na umię,
wciąż mnie do tego małego kółka, koł
terka, w płóci i, ona obraca ....

1/x 907. Rozpamiętywanie siabie jest
bez zaprecczenia jednym z najlepszych
środków porznania świata.

Precculanie neowów - często jest
tylko istotnem natrafieniem na
złotonosną tytę porznania. Tymi
mijają je, - precculanie - rostej przy
niej i za jej mijaniem nie chwyta.

2/x 907. tycie - jest jedno, rozrzedk,
logika tycinna - drugie, - a schiumie
które się u archetów znajduje i porzję
maxywa - tycie.

4/x 907. tycha nie mać tycinnej
tycinne, tycinne.

4/x Pomiedzy tycin a tycin tycin,
którego w swój wdrany tycin, w swój tycin
any zakreślony tycin tycin. Przy
tej tycin i ja i druga strona tycin

nasze indywidualne upodobania i preferencje.
 Czynimy to instynktownie, i
 zapewne dla tego, aby więcej na siebie
 oddziaływać. — Wzruszenie rzeczy — wejście
 do świata myślowego przez ten
 sposób — jest uprzedzeniem tych
 wszystkich najrozmaitszych, nawet
 krajów promieni, które napotykamy
 w sobie, jako materią formy
 i formy. Długo blisko się
 z sobą, bym mogła na te sprawy po-
 stawić z obiektywnego punktu, na-
 bawić się i badać tylko, i chłodzić,
 rozważać — z sobą kawić. — Ja poru-
 czenie, z całym tymczasem ten
 dzień moją rolę — i to dla mnie jest
 czułem, zatracać się, a wzdanie
 tylko rozumiem w stosunku i do siebie
 i do strony przeciwniej. —

Wzrostającym brakiem w moim słowniku z H.
już się, że za wiele ją widuję. To wiele
mi się bezwzględnie, uwierzywszy na moje
wyrobione w sobie, przekonanie i przekon
te stany, — ale zawsze w słowniku
do jej, żyć i upodoban. — Aluzję wy
maganie moje ukochać, muszę siebie
zamiłować i miłować tylko ile tamta
strona podziwuje i kocha.

Ale wiele dajam sobie temperamentowi;
wewnętrzny upodobanie, teraz, ale
po całym chorować się muszę, czyli panować
nad sobą. — Głównie to, dwoje, i ja
muszę wkładać na siebie, wkładać się
w nie, wyciągać w nie.

Ja przecie widzę, którym to panowanie
wysłaja się encykloped. Dojrzałości encykloped.
(i stacy), — — muszę po prostu przy
zwyczaić się do myśli, że mam się

racinae' ....

Et jednak, jest to rzecz obojętna, warty
 stkie swoje siły niewątpliwie, wystpu-
 lające, po nad ustalony miarę - równie,
 równie... równie... Do jednego poziomu
 - Do tego stanu wreszcie stojący, choć
 stający, do tego stanu ciała "kultury"
 stających, pt. powoł. nabijade
 w człowieka jego indywidualność.

O Doprojektu wiek, jako przez stan ucie-
 ciowy - katarca się władza patrenia -
 badania - poznawania -

8/10 pp. Ca dzie smutku, kuzbienia,
 rozpaczy najwyżej, że dzie w kłó-
 tych się patony na zjawiska kuzbienia
 po przez mglistę, Tagodną opone.

10/1

~~Stodka jescien' po nact reinnij, nad stary
 Chytni wrota, drowa ozoda tucini.~~
~~Leno~~

~~Uteon stuchani - dobiej' sto kiej jien.~~
~~2 jien~~

11/1

~~Chytni wrota razem~~
 Lioie z drwa spadaja
~~Chytni~~ Chytni minuty
 Maj graj skry pki a graj... Comme de rido.

Chytni wrota pomieie,
 To znioz longine a
 Chytni ~~Stodka~~ Chytni,
 Duchy chodza po iwieie
 Libre Duchy - cry lichy...

Oh dernelle
 Chytni efbelle
 Comme de rido.
 Toi mon bonkeur
 De toutes tristes
 heures
 Douce seve.

~~Oh dernelle~~
~~Comme de rido~~

~~Poli seru. drowa,~~
~~Skarga rowna wrota~~
~~Wrota iu kamin~~
~~Wrota w chodzi~~
~~Gruady wrota~~
~~Drowa juu nie nie wrota~~

Chytni wrota
 Toi kiota place,
 W dury cztowice
 Toi wrota wrota

Nad falami Wisławami - wiona bracie mój,
 Nad łeciami Łęckimi - przesniły się tu...

Przeszedłam worytkie ~~złoty~~

Lidzie rozróżnia
~~Ja~~ myśli mój,
 W sińce strone
 Dura ja strój...

I czo jsiem
 I mój ~~złoty~~ ^{złoty}
 Łagadnie worytkie
 Na mój strój...

Ja ~~złoty~~ ^{złoty} ~~złoty~~
 Ja ~~złoty~~ ^{złoty} ~~złoty~~
 Ja ~~złoty~~ ^{złoty} ~~złoty~~
 Moja to dół

~~złoty~~

~~złoty~~ ~~złoty~~
~~złoty~~ ~~złoty~~

Dua odbieraj
 Ja ~~złoty~~ ^{złoty} ~~złoty~~
 I wotach stoję
 Przed jasną Pania-

złoty łę
Wszystko krąży przed ^{ostateczną} ~~ostateczną~~ ^{promienią} ~~promienią~~
Promieni

Asygnacje serce swoje.

~~W Paryżu~~ ^{W Warszawie} ~~nie było~~ ^{nie było}
~~W Warszawie~~ ^{W Warszawie} ~~nie było~~ ^{nie było}
Korona.

12/11 Wczoraj, i serce, i wczoraj mam pręko
Wczoraj...

~~Wczoraj, drugi dzień~~
~~Ciepła już, tak, tak~~

18/11 1907.

Test Chyba najwęższym przesądem i
oświeceniem, że Kobieta w stosunku
do mężczyzny winna być - bronią.
Cie jest tak. Obawet najpiękniejszą
przechodzi nie postawiona, gdy się
zafascynuje wosm popiołów przytę
je... Mężczyźni chcą, by ich

powideć grubem słowem - podnieść
 Cień czeg - a widocznie takimi jest
 'ustój' świata... Kobiety kobiet,
 to tylko wykonawanie przepisanych
 przez naturę ustaw. Kobieta "Kobi-
 tuje" i dla siebie i dla niego? - To
 później, obudź naszę Kulturę, prze-
 ciwko Kobiety wywarła tyle
 pomysłowości...

Kobieta nie może być święta...
Czyżby coś było jej miłości? Jest
to najczystsze podniecenie się, które ja
sem najdrobniejszemu woda: reszty.
I trzeba być reszty, to drugie natury wy-
stąpić, żeby się stało radość prawom,
wydawać miłość, tym wiethem,
tym nieznanym, tym pragnieniem...
na tym to jest miłość pogawiedzi.

21/2... Nie ma już czasu obecnie na wsta-
 nie... cierpienia. Tak nie ma już czasu! Bdytko.
 Liwy, czerpy, pustki kobiece życia wroszamy przed
 oczyma, padają nam światła słońca, przeni-
 czające się po przez kolorowe rybki w lichych
 fabrykach wyłane, światła żółte od jedności,
 ani garowych, te mleczne, faderywe światła
 od elektrycznych lampek żarowych, woszczyn-
 nych woszczynie. Kobiecej jest, naszym
 szafciwym światłami, północnym skorn-
 pami, obierzonymi owocami, które na
 min nie wrastają nigdy... To wszystko się
 - za tej niedziej przerwach morza, i potłami,
 i kapi. I upadają się, jakoby zacerofony z
 woszczyny czoła. Ku życiu potrzeba... I nie
 ma już czasu na nie. Jedni obiekty udróż-
 nio black jaskrawego światła wruci, ani chmury
 się rozpatruje na niebie, ani w swej duszy
 ogłotonej z pierwszymi nalciałości - natłopić.

Ale masz czasem porzucić iż stojącej wi-
 erwie przytłoczyć twarzą smutku. Ale jej
 przez myśl przyszło opuścić iż kiedy.
 Ale jej stać, dumną ~~z~~ wzniosłą głową,
 bardzo wypatrującą oczu, nagle zimną. Kosa-
 sta uchwyciwszy za twój własny kciuk ugięła.
 Tylko, że ty nie idziesz nigdzie. Twój p-
 didanie stały zmieszane są na pustej ścieżce.
 Twój sędzią - nie pokryte pyłami dróg
 żółtych. Twój stopy ~~ale~~ wrodziły mi
 wolniczo w mój wygnanek ~~z~~ wyprzedzonej ży-
 tnia ziemi. Cicho masz narzekanie ~~z~~ smutkiem.
 do takich już niemal nie odwie. Dura ci w-
 utopiła ~~z~~ smutkiem i wzy ci iż obywateliwym
 celnym smutkiem ~~z~~ kłopoty... Nie masz
 już ani czasu, ani możliwości. - I nie wiem
 nawet, ty bezduszny twore, że to co jest
 jedynie tyne, jedynie podobne, jedynie w-
 jaśniejsze: cierpienie twój świadomość

24

twojego bytu, twojego czasu, twojej myśli
- stęskło za tobą i pobici wieczną twoją walką.

121 /
Precież coś z życia dla siebie sa-
mego wziąć trzeba... Precież du-
szy w łasnej nie można rzucać w wie-
czną ciemność skajłanionij w głębię
noc.... Precież należy cię... należy.
należy.... Precież przesł ocryma
stańto wiśmo, Kłose broda: odmi-
nnie... Y rece cię ka temu pęczę.
Y wyrzutki drgnięcia ocry tu temu
dazę... Y wyrzutki przęte pę bō-
le koryore: zaprzeć nas. ---
Y gdzie tu, skąd, z jakiego nie-
wiadomego szlaku wziąć dla same-
go siebie, tak dla samego siebie
cięż cienia zabijający istotę prześ.

Żeśce najcięższe mój jest chwila,
w której nie da się uciec: Dławi-
gam mój własny ból, uchwyciłam za
coś, brzykam, mam w dłoniach
moich pokrwawionych więc mam
istotnie mam, istotnie istotnie i
tym bólem nieprzeżyć mogę wreszcie
mnie wruciłam się w ciłość...

Cóż ja sama? - Gdy płonę, niepo-
trebny nętyd odrywam z siebie i
w własne serce zagłębiam i w własne
pragnienia patrzę, widzę ~~at~~ je
stare czasem, niktę, łapię się
wśród sta ostrych, a czasem
wyprostuję na podobieństwo białych
piórunkowych, żółtych, rozpalonych,
żywych... Ohe jakiś to żywy,
żywy ból... Ohe ja ten ból ~~sta~~
gostawiz, i Takę go, i pragnę,

obłokami na jaskini tego jaskynnego
kosa chleba.

(Nowelki.

I Kobieta mieszczańska, natura twórcza,
Kłórej codziennie życie wysypa siłę.

II Kobieta mieszczańska, Kłórej męz szuka
rozwiązania wszelkich ubogosci życiowych w
semobojstwie, ... na jej barki spadała wszystkie
juz jego ciężary...

III 25/907 Kłórej

Ona szuka przetrwania się zrywać
z przykiciem, atem, miedziem, gdzie
przepraszanie się do tego tak, jakby to
właśnie było potrzebę nare, że to
wybrać kłórej, wysypać, wypisać
nare właśnie, prawdziwie upodobać.

Jednakże, mimo wszystko, ja potwierdzam,
(myślę, że: każdy inny potwierdzi) że swoją trzy
mać na możny. Kiedy bowiem ona opanała,
to moje ja, które opiera ciężar - ma w
sobie siłę rozumowania, porównywania,
refleksyj - zatraca swoją moć, zetraca
całkowicie potencję swojego istnienia, i
wtedy tylko ogromne, instynktowe siły
wspierają ją z tył. Cie chez bar
bar ogólnie tylko, widocznie, że tu
tura, która jest wytworzone niekiedy
uważam za utwór artystyczny, widocznie, że
i ona - potwierdza zabierać głos we wszystkich
sprawach, i to jej głos nie jest
bez wielkiego naturalnego umocnienia, stąd
wniosek, że ona jest niezwykle, jako każdy
inny przejaw - potrzeba natychmiast ludzi.
No tak, naturalnie, kto widzi zawsze

~~to~~ on

... jeśli spójrzę tu często myśli, które mi
 idą przez głowę, jakby błyśkamiem przewijały,
 (np. kiedy o potwornej śmierci mojej), jeżeli
 je chce chwycić, powstrzymać nie może, uwyssa-
 klic, wzięć — czuję to dla tego że
 niezauważone, a powiększające inkiety zdjęcia,
 idą przez głowę, idą, idą, idą, idą dla mnie mate-
 rjalowi studiów, duszy ludzkiej, która ja
 badać może: mnie samej. ... Dopiero po
 długim kontakcie z innymi — dopiero jest
 ten ten drogę nagle, niespodziewanie istnieją,
 robota jest — ich niektóre barwy są takie,
 głębsze odwrócić... niektóre... a po całym
 mroku, tajemnica... Formują się, jako ma-
 terjał do mądralstwa... I nagle zbliżają się i stają
 labirynt odważnie, i wydobywają się doświadczenia,
 błądzenia, ~~doświadczenia~~ doświadczenia, przewidywanie
 niecierpliwości z taką szybkością, jak gwiazdy upa-
 dające...

... Jednak i chryptjanizm ma swoje
dobre strony: w Karbach Kryma, niepe-
ratyw, w niekórych wypadkach - nie wy-
starcza. ... Natęż bowiem ludność tu
kiedy trzeba cisnąć obrocem strachu. Już
ona jak rozklekotana beczka, z której
ludzi chwila wyjeść się może cała naraz,
trochę...

27 / X 994. Oparty w sobie warstwa kilka,
które w miarę siły moich... i w miarę ope-
kowania - skrywan. Pierwsza, po-
średnicząca warstwa - to ta, która ma
okryć, słów... nawet niekiedy i myśli
codziennych. To warstwa, - kryjomy
cy której najłatwiej mi porozumiewać
się z ludźmi. To warstwa, na której
mnie najchętniej patrzy... To
warstwa, która mnie samą siebie
najwięcej...

Drugą - narodziłaby nabyła się przez do-
 świadczenie naukowe. Długo w niej,
 gdy szły dotychczas do jej głębi, po przez
 wiele myśli i uczuć pocierpałyśmy
 i kłopot. To warstwa czuła, wsta-
 ność ogólna, która rozciąga się
 w dalsze, uczucia w niej podmię-
 wionej grubości, i na której odbijają
 się różne fakty mego i nie mego-
 żywnia. Okazuje bym może jeszcze
 tę jednorodność - doświadczenie char-
 zmatyczne, jej ideałów, skreślenie, wie-
 cień... próż...

Trzecia ta najgłębsza, niekiedy
 zupełnie samyła się przedemną. Wle-
 dy albo mi bezbrutnie się, albo
 kto tak wykreśli wreszcie świadomości
 się nawet bolać nie czuję... Ciepło
 to otwiera się wrota, wiodące
 do tej trzeciej granicy - stała

duż mi... Lurkam ja... szuka ciekawie
Dzień dzień jęgo... szuka doobny pyd
cyca - i sto cyca... i prostaj -
te ogarna, okrada, na worytkie
strony rozpostarta prestran, w kół
re'ia jębie, i łoz, i jętyng, i d
najduj, unow, i przymieraj, i w
pięta ię retakcia, i przymieram
worytkie obwie iwrata, worytkie
cyca ludkie, worytkie cenci,
poki, bole, gdzie voramien
mow obtoha i wrebiot dziecka,
gdzie Kocham wrodzane more i po
bram miedza, gdzie na lasu ludz
patra, jako na drogownicy klejot,
gdzie pragnienie dla mnie iutak
tywe, jak chota pyta obecnego,
gdzie kol skory ni barwa - jak
i nimech akt karykiet, gdzie

ide smiat, smiat, dotykam wry
 skiego, patrz na wzruszko, co
 gdzieby mi poszła, na co bym nie
 patrzyła, czego bym nie adachada...
 - jest na piękniejsza, najwęższe,
 najpotężniejsza prętnie, które wstaje
 ciec' można...

28. 4. 90. Okazało się, że mój adw.
 Kł. i prawnik J. prosił układać
 u mnie dwa subli. Kł. i dwa
 lat oskarżać mnie, sprawując całe
 światło o obywateli tej samej, prze-
 cując dokumenty i wiażąc... Kł.
 moje ucieczki i awansu, co
 ja, brata na oskarżenie prawde.
 Stanę przed sądem cywilnym i
 nowa wida było: brat...
 Tylko ta moja naiwność jest wstępną

ścisła : pożywa mi nasuwac' przy
przebiegu, i maja psychika rozu-
miej od psychiki innych ludzi, wta-
mie tych, których natura sz grubo,
leciwie, leciwie z najkierowniej sz
form aciane, ^{wedle zupelnego} ~~diplomowanego~~ do katego-
rii osobow ludzkich.

---

tycie bezustannie. mosci sz na mnie, i
mie chce byc' jak mnie... Obleja
sprecia' mie tylko mie chce ale wprze-
mie moge. Nie umiadam, za mie
na srocie mie umiadam nie byc' sobe.

30/10 1904.

Jedyną rzecz, na której sz tknie' warte
- sz niedarke i lacy -.

---

oxy

rozi

sa

de,

sh

stas

zi

zi

sh

sh

de.

is

sh

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

1

on

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

— Wielu rzecz odnajduję Niekiedy
w nim... Kłopotam w modę. Oj ja
już czasem miałam niejaki koloru
i kłopotam na kwiaty, prawie świąt,
człowiek nie może wykryć
z wszystkich paragonów, bodaj
tak mieniasz się, i tak powie,
zanim ~~zanim~~ pewnie... do
tego zanim...

Czy zatem uwolnić i formę powieściową?
Skrytykować ją, skrytykować - w krótkie chwile
- jest mi raczej upodobaniem formy
powieściowej do dramatycznej, rozado-
stuje ją, rozciąga - obok niej się op-
owiada...

Chyba podziwiać się i soczami kry-
tykującymi, i oną cięgnącą się, drugą
historję, która ma i teoryję i
drugą jednostkę czy grupę ludzką.

Przybywając mi daję historii - a
dramat chwili; podbici bandy pro-
stych koczowniczych; Łomaki pro-
stych - stawia koczowniczych koczowniczych
go Luota - i to jest waga koczowniczych
mistrzów i ich koczowniczych...

W Trójce koczowniczych ma być wy-
stąpienie swoje specjalne, swoje własne,
między koczowniczych świat, i światopo-
gląd i świat koczowniczych... Wskazanie one
u koczowniczych wychodzą, wychodzą,
koczowniczych i sami...

3/4
W tym to nawiązanie koczowniczych, nawiązanie
koczowniczych swoje nauki, swoje specjalności,
koczowniczych koczowniczych, na wszystkie nawiązanie
i nawiązanie koczowniczych koczowniczych...

Chyba ~~to~~ teraz na nowo racyna
 ta pisac' w Kronimach. Dabym
 tuż kabełnie mi. Wydobylabym
 wlasnie te języcze z sy silne' i a
 *prawie a politykow i społecznik.

Poeta prawdziwy ma w sobie takie poczucie
 nieumieralności, że żyje wprost myślą,
 a może nawet czuje wierszem... Forma
 u niego jest i treścią, jedno stworzy
 jednym kłosem łoska... Poeta jest
 gorzki, wierszami, niepoprawny, nie
 muzykalny. - Tamte myślenie sążyste
 gęste, dla rozumu, dla formy re-
 woltacyjne. Oni noszą w sobie i treść
 piękna, ale ona się kilkakrotnie
 pogubiła i potanie pod swobodą,
 kamienistą, grubym miedziem tworząc.

Дружеско ієст а Роботы, а муглоу
фізіолічых аб'ярдан, ієз а муглоу
ієз афізіолічых ієз м'є? - ієз
м'є

Wielkie i inne miłośnicy se warte.

Tak się kształci społeczeństwo? Kształ-
ci, wrażliwością, miłością, braterstwem,
prawdą, przygodnym szlakiem, cudzym
szlakiem... najdroższym...

C, Niparawda... nie są radawienia ty
oczekanie ty, smierci, ale radę, i
ona 'odnie' adworu'cos' mošta...
... Ho i f'westokniecie: wiecas
u podrywanie racy nam 'ac' Punc,
a 's'w'ietosc' wiekista niechaj
nam smierci... (B. P. P. P. P.)

Blue, red
orange, white
off blue, red.

Artysta - w większości wypadków - bie-
re z życia chwile niewytkte, natęż-
nia, napięcia, wyrzyszenia się pro-
wadzone godziny. - A nawet w odpo-
rzanu chwil codziennych (zrędoła koto-
derska) moment jest sam jest pod-
kreślony tak jasno, uderzająco wy-
bita & tak ~~jak~~ przenikająca, że stać to
może za niewykłóć.

6/12/2021

Czytam "Bosk recenze". Totals jest pro-
wadzonym artystą, gdy maluje nagie, mo-
mentalne drgnięcia duszy ludzkiej,
gdy jednak "robi morał" wprowadza
swoje myślenie z granic artystycznego wycho-
dzenia. Gdyby to ostatnie wyznosić
ukrócić, zastąpić je refleksem - wiarą
byłoby głębokie, silne, i "moralizatorstwo"
zobowiązujące. A tak - widac wszystko
dobrej roboty. - Wyobrażam sobie, że

te meloła ^{nie} wylstyoma Tołstoj
 - wynika z excrewacji, prawości i... na-
 imności jego natury. Nawet nie zastana-
 wia się on nad bronią, której ma
 użyć. Kiedy w ręce kładzie na wpół
 spróchniałe, proste i twardzie podpierają-
 ce płoty, gdy mógłby przecieć przetr-
 zymać się wstrząsłom bronią, albo
 kuszynowym, i tarym, ~~można~~ rebronię-
 rzkojęści ^{nie} miedzi...

! Przyznaję, że nie chciałbym
 być starym, bo się pewnie gubi w ten
 czas i o sobie samym.

! Nie trzeba gębii wstąpić do wyświeca-
 nie trzeba, nie trzeba... bo z gębii
 niespodzianie wstąpić się mogą miedziacy,
 gdy już imie wery, na to co wery
 wery, gdy już imie wery - wery

sz pieśń ustyga - jakże się to wazy
Ako przenień - maleje... z młodości...
Nie iżby w istocie male było... tylko
w tym młodym urocie: tym młodym urocie
dośk nauczonych w tamtych i takich przodków i
z takich dźwięków...

Chc' trouba g²ebia w faznych p²esech unig²ni
ok²ri²ae'...

Чтё! и да теж не любдане наук
природническ, и негди оне обварама
дуча... (не труба... не труба... не
труба...

2) moja dusza tak jak u mojego ciadca;
nie wiadomo w co ulec; Ono' takie suknie
dobra, ~~jak~~ mian, i wiele z nich
wiele ~~to~~ ~~prze~~ najprawdziwszym wyrazem
duszy.

13/XI 202.

33

1. Nowo mam sprawę pieniężną. Nadaje
się to mego zaufania... Przy tylko dotę-
żności spraw monetażnych - wchodzą
również w grę cięgle, bezustannie ryczą-
cych kłopotów... Jedną drugą wyodrę-
żenie z bardzo problematycznych
warunków: pieniądze...
Oni tyle obydła - co gwałtownie.

14/XI 202. Kraków.

Kydam na odczyt B. M. Tadeusza ten.
człowiek ryczący widocznie pragnienie życia
swojego wewnętrzne - poproszę napisać
pożycia swoje, wyodrężyć na świat, przed
ludźmi, jako istoty jedynie żywe,
jedynie prawdziwe. - Bo musi tak
być: człowiek wieczny, wypracowany
w sobie światopogląd, pragnienie, chce
musi wreszcie na świat go wydać
w odczyt go innym ludziom, pokazać

Opieram się nawet...

Patrzyłam na słoneczny obraz wydobywający
zmiękłego a bardzo szczerego, — ducha
na widok światła... Patrzyłam na obcy
wieka, pt. zapomniad o wszystkich
innych prawach psychologicznych,
nawet o matematycznych innych sugeryj
— po za własną szczerotą... Tron
baczysz, raz jeszcze, to co się wie
dobre i dawno, i w łasne, wybuduje
ducha — swój drogę, — a ciekaw, nie
wymyślone (nie myślę samodzielnie)
nie czujące, nie kłótnie do sąsiedzi
nego rozwoju — swoje... Miedzy
mówcą a słuchaczami, miedzy na
pięciem duchowem jednym — a dru-
giego — panował ścisły rozdźwięk.
A zachodziło przeciw rzadkie o frad
wyraz piękne i jasne — bezpośredniego
wylewania się w mowie sercu ludzkim.

Ciekawdy miewam pierwsze skusne do-
 rze, i wszystko ~~nie~~ co się dzieje,
 co stać się ma — będzie różnem, miernem
przewidywaniem, a bowiem — w stosunku
 do tego co już się działo.
 Ciekawdy więc, pod wpływem owej
 żywiołowej chęci do życia — wypiera
 się u mnie wraza ... I potrzebuję
 pewnej chwili czasu — aby obudzić re-
 fleksję. ... Tak jest już zita, pod-
 tyciowy ... A, w mi się to zdarza
 w chwilach gdy jestem zdrowa, lub gdy
 mam dość silną przynęty — być nadzw-
 -wyczajnie stąd oczymisty, i zdrowie,
 i radość życia — zakrywają prawdzi-
we. Do wrażeń najprawdziwszych:
sumienia i nicost — dotknąć nie pozwalają.

24/11/90

[illegible]

Grubym była matka tego pucata - za-
działam ja...

24/x got Kraków.

Ważniejsze tak jest w słowach ludzkich!
stunoway w kole, wpośród najwspanialszych
ludzi, jeśli ci chodzi o porozumienie i z
nimi, o przeprowadzenie jakiegokolwiek sprawy
- straż i siebie samego im pokazywać,
- zadaniem Twoim jedynem jest raczej - ka-
żdy egzemplarz bliźniego swego - pocies-
zać i smutek odpowiadający jego naturze
nastrój go na jego własną nutkę -- i
słuchać co razga... Gdy tak re wazyjki,
mi ucygnisz - przednie będzie.

Faktem jest, że mnie już parokrotnie
w życiu interesowała męczyzna jest pod ką-
tym wyglądem mniej od kobiety ucie-
szy. Czyli wypytawa to z jego wizerun-
ku kobiety ^{na ich kieliszku} ~~nie~~ (świadczenia)?
Jednocześnie tak. - Kobieta, wskutek swego wy-
chowu, tylko mniej wie, i dlatego

inaczej sądzi. Męczyłam wiedząc, że
są, i że moje berkarnie wkracza
po za granice określone, ~~przypuszczam~~
~~to~~ prawem ^{moim} Kodeksem jakubikolwiek.
Kobieta wierzy w bezwzględny autorytet
prawa, gdyż nie widziawszy z tego praw
każde powstaje.

Co do mnie, w rzeczywistości, okpiwają
mnie wcale ^{nie} więcej mężczyźni, niż kobiety.
Choć i te ostatnie niejednokrotnie już mnie
oszukiwały. Dochodzi to stąd, że ja, reczy
wicie, o wiele dalej patrzę w sprawy
życiowe, niżeli przeciętny człowiek, i
mnie reczywiście nie chodzi o te naj-
bliższe cele, wprost nie umiem nawet
pójść na nie. ^{dotrąć} ^{na} ^{nie} ^{umieję}

Interesuje mnie wreszcie pytanie jedno:
czyli ci co oszukują mnie czują, i czy
nie to mogą, stojąc wobec osobnika,
według ich pojęcia, naiwnego i bezbr-

go, czyli też wcale się nie liczę z nim,
a działaj tylko z całą siłą własnego inte-
resu, której mi tamuj i mojej stronie
opór, pochodzący z ~~rozwrotnego~~ z ostrego wy-
stąpienia mego ~~rozwrotnego~~ interesu.

Łyżka ~~to~~ bowiem tak gwałtownie, że ja ~~zabawia~~
się daleko t.zw. abstrakcją, a ktoś obce-
rony ~~to~~ zamyśleniem praktycznym spręta
mi z przed nosa moją t.zw. realne dobro.

Chciałoby się powiedzieć, że ~~na~~ na ~~ciężko~~
próby, w których traci wszelkie bliżej okre-
ślane dobro, lecz że to ciężko wpatruje
jest w świat wyobraźni i tego, co się logika
narywa.

Wzruszy miśmal ^{moja} ~~znajdaj~~ coś do powie-
ści o ~~Dijsach~~ ^{Dijsach} ~~Gorech~~ ^{Gorech} ~~Leontuskij~~
co do mnie, mając cały podstęp
dla talentu i siły autora — twórcy,
i on brak faktu. W chwili, gdy

czytajac dzieła sztuki, ja, czy-
telnik, poczynam czuć miernak
artyście wkroczył w dzieło, wy-
chodzić na obłąk sztuki prawdziwej.
Tęsta bariera nie może budzić
miernaka, - może ona targnąć na
złoty uścisk, otworzyć oczy na
kardio ujawnić, ale mimo to
być ucieczką z tekstu. Nie mogę
uczynić na myśli tekstu Prawo-
wego, ale tekst tworzy, kt.
Kart artyście być konsekwentnym
w swoich utworach. Owe naturalnie
przedstawiać na natury najbardziej
wybujade, wymiowane, powiedziwy,
ale niechcąc one będą konsekwentne.
Owe Ewa Dobrotliwa, kt. Czyt
Farkala, czaji mietychane subtelności
- nie może a która nie jest twór-
czy naturą - nie może prowadzić

37
takich cy piernych ramionek, ani i
takich rozkiedzanymy myśli - jakże one
miewa. Chociaż jej wolno, tylko, żeby
ie se jej różnorodnie gałanki myśli
- pomieści w różnorodnych gałankach
ludzi. Wszak ludzi tworzy wciąż z
takimi, jakimi są. Ludzkie natury
są jednakże w całości swojej dość
ograniczone, a to tylko ma bogactwo
swoje pomysłów. Tem bogactwem tworzy
i miewa rozporządzać taktoownie.

29/XI 907. O ludzie, z którego
chodzi o trud człowieka, starożytni starożytni
cywilizacji, - ani bowiem ani własnych
słów nie mają, ani nie rozumieją
żadnych bezpośrednich słów mowy
ludzkiej, musi ona przejść przez wiele
błędów, by do ich możliwości trafić
mogła.

30/5 907.

~~Witaj~~ Witajcie nie mam ja na świecie
Czekała jestem kogoś coś,
Na świecie kimś wicher mój,
Mnie - stać się może nie woda.

Witajcie nie mam ja na świecie

I ~~Witaj~~ Witajcie nie mam ja na świecie
Czekała jestem kogoś coś,
Na świecie kimś wicher mój,
Mnie - stać się może nie woda.

Ten sam jest los - co był - nie do końca.

Witajcie nie mam ja na świecie
Czekała jestem kogoś coś,
Na świecie kimś wicher mój,
Mnie - stać się może nie woda.

Witajcie nie mam ja na świecie
Czekała jestem kogoś coś,
Na świecie kimś wicher mój,
Mnie - stać się może nie woda.

Trudno darmo w pustce
~~Coś~~ kupać, a nie odpowiadam.

Przeminie się wkońcu mój aida,
 Przeminie się serce moje tamie,
 Samotna w tanie sile kola,
 A nie znam co komuś ramie...

A mi nie ~~sta~~ mnie nawet nie mi ~~sta~~,
~~Przeminie się wkońcu mój aida~~

Do innych postaw, dawanie wrot.
 I tylko radość serce żywo.

~~Przeminie się wkońcu mój aida~~ przyjdzie ciota.

I to to nie mi w oka s'wieci,

Przeminie się serce moje tamie.

Czekaj mi ~~ma~~ ^{złam} ~~nie~~ ^{złam} w danych
 drzezi.

Razem w połowie martwych fal.

2/XI 904.

~~Widziałem~~ Widziałem dziś pogrzeb Hieronima.
Wiego: Tam był jedno - a ja drugi.
Ciepłota, ciepłota miła... ołtyś tak.
i uwiecznił tamy ciepły dla siebie;
dobrze mi, doświadczenie tak mi ciepły;
amieli mi - ale ja przecież i
more po nadek boleję nad grzeby
tej ciepły, która ma ciepła wia
także, jak pręgiem ciepły ciepły.
potężnym - ale ciepły tych ciepła.
Ciepły mi ciepły ciepły - a mi ta
ka, taka ciepła - ciepły by ciepły
gruby to samo ciepły, ta, nawet
niepowiedzieć, ciepły mi ciepły
tamowi uwieczniać i podziwiać -
- ciepły obok ciepłego ciepły ciepły
z ciepły ciepły ciepły ciepły
Ciepła miła na ciepły ciepły.

Tjako: nawet gdy się pościło
 już straszy nakazywania - Take
 ogarnia potęm męczeń - - Take
 męczeń - - -

Atanick zdawał swojemu życiu,
 Atanick mający nadzieję inną, a przez
 to nie myśli więcej - Patrzy na
 stworzenie z życia - -

Coraz więcej przekonany, że
 życie, świat życia, udręka,
 rozczłowieczenie - kolotna jest acz nie
 mnie najświeższe wrzenie - - Łasconi
 a wyjątkiem innym - a żyje, żyje,
 widzę jak ono - -

Osi mianem o wstających dźwiękach - wy
 stępnie nie śmieć - - Osi pociągane
 ciębie, święte, żywe życie - - Dwie
 wyjątkie - -

ale łupię, pocham, podkram, cięz
czy tymi malatkami, tymi najmodniejszymi
Przemyślnicami nie robiła żadna metoda
inżynierska ...., tymi co to już i chodzi i ^{idzie}
i myśl wyprawiedzić profanę - ale widać
widać jeszcze - Albo nie jako
kobieta pocham dzieci, choć wamie
iż to spajają miłość, ale ^{moją} jako
kobieta, kto na wszystko miał spa-
szyć i widać, a teraz widać że
to widać najpiękniejszą, najmniejszą
dumnie podlegając i ceniąc - najwięcej
jako warunek.

La twój głosom ssta bym w dal

La twój głosom,

Chc - w sercu tylko zostad'el

O'lad przymysem losem.

La twój wesołości ssta bym w dal

La twój wesołości

Chc - w sercu tylko zostad'el

O'lad ^{smutnym} ~~nieczym~~ ^{smutnym} ~~nieczym~~ ^{smutnym} ~~nieczym~~

La twój dawa ssta bym w dal

La twój ~~głosom~~ ^{głosom} ~~głosom~~ ^{głosom} ~~głosom~~ ^{głosom}

- Chc - tylko ~~zostad'el~~ ^{zostad'el} ~~zostad'el~~ ^{zostad'el} ~~zostad'el~~ ^{zostad'el}

O'lad ~~nieczym~~ ^{moje} ~~nieczym~~ ^{moje} ~~nieczym~~ ^{moje}

Adobrym iu w świecie cobyłom!

Chc' koi, ile my jinne, Robiły, da

prerazyciemu mamy. Czuj jinne

pieniem suwmy wstyd piase jii,

a wraak ię (tak bardzo cysła!

! Jak ogromnie Nyspianowski kpił z ludzi.
Za to go nikt nie kochał - nie son-
mając nic z jego fascynacją w Weselu,
z wiskiego - w Rychnowie.

Chodziła, wstydzący środkami kąpieli
Cieniu - wywoływał obrzydzenie mające do
niego najjaśniejsze w świecie znaczenie,
których jednak nie pojmowano - i
oceno także nie było: artystyki
artystyczne --- On to pojmował... on
tak sam dekoracji i akcesoriów obmyślał.
Ludzie podziwiali dekorację, dekorację
stawa, które kreacja a jego jest nie,
stychanie powierzonej dekoracyjnej
akcesoriów powiem landscaperskie, a potem
takie, jakiego potrzeba na jeden wieczór
w teatrze, dla porównania wreszcie, z
mało wykreślowanej publikacji...
kpił, kpił, kpił mniemając, w
oczy i za głosem - a za to go oceniono.

Właściwie w gruncie rzeczy zmieniawidzieć to
 „plemiz, sobacze” za jego sobaczość. Of
 mni miał ~~z~~ ~~z~~ ~~z~~ i potrzebować go,
 bo był artystą... i potrzebował pod
dot, bo był dory, miał niemoż w co
 się, a potrzebował wypłacać uczuć
cięż...

Ofiar mordercy Rfianz spośród w pa
 konie narodowym i jini postradał tra
gizacji, on który przedwierał stwier
dził na siebie solę zjadliwego raty
ko.

Pisał o bracy, nastroji a dramatyzowanie
 - i narywał je dramatami, mało
 wad tak prosto, że aż po paop
rynicku - a nazywał go najniżej:
Smiejonym kymboliet... - napisał
w pewnym wierszu na całą publiczną
Rf. redce wzię adriał w jego pa
grubie - a uczył go w truncie na now

^{note}
przez (wielkich swoich przedstawicieli:
K granie rzeczy Kyspiński był sepo-
nem. Widać to, gdy w mojej
naivności namówiam am protest od
Galicyan, czy też pryncypjizm, przez
ciężko konwiowanie jednoci ludzkiej
rozwinięta polskiej przez państw i
i ~~politycznych~~ ^{w Warszawie} galicyjskich (po
miejscowej manifestacji Warszawskiej z
1905) ... Tak przedmiotem uedmy
schodzą... : wykresad iz... On, pośła,
nie chciał, bał iz zrozumieć istotę
^{kreśli} obrazu... Bał iz, jak iz bój przeciż,
Imy mieniomarek galicyjski... Bał iz
on, który sercem tóżał - wymawiając
tylko samo niuz Polska. --

Tem jednak dobroci, Kto wie, czy nie
leży we krwi arystokrat, którzy umieją
się palić papierem i papierem, a
Tycia żywego - boję się... J. Skrzyp

takie "Trauki" wimie pomaćać mi,
mi, a wraćcie "Trauki" exor ich
Lakre....

Wyjściński był biednym, bardzo biednym,
bardzo chorym, bardzo rozczulonym,
cudownym. - Podobno orzeczł się
pod wpływem kłopotów wychowania do życia
z kobietą z tuła, wyglądem której pragnął
postąpić nikczemnie. I najuproszaj,
raz, najdroższa rodzina wybrała mu
sego nie mogła. I spodziemstwo uważa
go za bohatera... I to on niebawem
najwyższe miejsce w życiu, które
zajmował aż na wysokości jego. Pomyśl.
.... Cóż to, jako młody. miał
być bardzo skorą, było mu dobre
w atmosferze rodzinnej. Polerskiej,
i miał panować... I lubioną go
przewodzić... Biedny, pokorny,
miał przed sobą Polkę - dziewczynę ra-

minęli kwiaty, gdy mu tak kare dła
użytecznie również przynósca... Upokam
inni pewnie śmiali; co im kare, widać
czy od nich jaśniejszy młoty artysta... I
ten artysta pewnie na początku swego życia
- nie znał walk innych nad twórcę... A
^{dzięki} bystrości swojej wychodził zwycięsko z
walki życiowych... I dopiero, w mi-
ku starożytnym przegrana i zaciopka...
I za to zmusił się śmiechem i płom-
nem...

O ile innym jak Toboj; który jednak
czuje tak głęboko, że nie odwarzyby się
na sparciu śmiechu, bodaj z najgłębszym
niem... Powaga jego epickiego, prosta
jego pełna dramatyzmu i niesłychanie ja-
śniej - artyzm - wydobywa się z jego
na jaw, duży prosty, naiwny, lecz tak
jako ranami obciętą, że nie można im
być patrzeć na niego, jak na boh-

Leva, jak na wiedeńskiego Jona Kriemla.
- Czyżbyśmy byli narodem komeďantów,
Kobolynów w porównaniu z bałwojęzycznymi
miejscami?

My jesteśmy raczej niewypielowani,
głównie, z francuskiej powieści; a
oni tam na wiedeńskie - nie od stali, jak
od głębi piekarni.

Kiedyś mniadałam, mówiłam z Honoratą.
Jaka kobieta - ostro stoi na
próżności, ani na chwilę nie porwa-
ła stopom ustąpić się z niej... Czyżby
zła była, że przypuściła cię? - Czyżby
jej brak prostej duchowości - jako
wykonanej w przesłach kobiecie? -
Czyżby rozumiała, że jako taka - nie
może być nigdy sobą? - - - -

Żeromski w dziejach Grecji kpił sobie
z Orygenu i publicystów... ale on ma swój
gwałtowny gorzki... i takiego namawia prze-
brać... Ale ten odwrót, jednakże, arysto-
kracji greckiej i brydowej nie wysprawni.
On się i zabawia i przejmując swoje grę...
a że do tej gry grają wprowadza okupnika
i w przejmując się nim - świadczy to
o jego "porównaniu" nie wysprawni tego
losie na Parmas... Ale opisuje on sam,
jak to było, ale wprost zabija się ich
widokiem, ich grę... I postępnym wzrostem
zniechęcenia... ~~regalia~~ Gali, młodości i wie-
przewodnie... Jest on "memoralny" z sam-
go założenia. "Memoralnym" go nazy-
wam nie z ^{miej} przyczyny - ale właśnie z tego
pochodzi, iż w brudniakach, "brudniakach"
brudniak życia... Ale Z. nasypuje się
jakiś brudniak porównać...

Kto wie
~~Wszak~~ ~~nawet~~ paryżanin nie mógł
 - Kto wie - jak ^{dużo} paryżanie opuszcza
 Wioska, gdzie ~~nie było~~ widać
 Jakichś wielkich mroź uchyła,

Serco w górę - w górę Suchy
 i Górki' lecieć w lot orłowy
 a i Panuchy - swać Panuchy
 Jędrzej'si' w' ten wystrzaskiomy.

~~Bruc' puer' maree pag 5~~

~~Querc' querc' col' a' swade~~

Вампины двѣ въ году

~~Pamianany' dia jae' w go'vo~~
~~Keh to rany' s'wax' p'de'w~~
~~Pamianany' fofoc' fared' velle'~~

Cos. tam multa hinc inde

~~Jaz nie w grobie Polska -~~ ^{Ona} ~~Była~~
* Polska i tak i mać zdobywa

* Wszelkie siły są siłą zwycięstwa

Pospolady gwiazdy jasne
Pospolady

Bole jino, melic meki
Choci dole, moly kowstady
~~Stary wlasny w tym tydz~~
Stary wlasny w tym tydz
Stary wlasny w tym tydz

Choci wlasny w tym tydz
Choci wlasny w tym tydz
Gwiazdy nieba...

10/XII 1844

Pospolady gwiazdy jasne
Pospolady

Bole jino, melic jino
Chyba loce, kowstady
Chyba dole, w tym tydz
Stary wlasny w tym tydz

Chyba wlasny w tym tydz
Gwiazdy nieba

Graduś 202.

47

Omyślam dramat historyczny:
Kolek: natura silna, berwynpholna, przed-
ciwiorca, inteligentna —; krewność mi-
wyskazyj i Chyryj jōj — Co ona zwalora,
~~i zwalora~~ ale nie umie zwaloryc' mydli
'erucia i mioci.

Badelawomie moi: Koleśan Chrobry, Hg
Wjucot: Prymas ^{Przymus} Smierci.

1/3^u Gradua 202.

Twórczość! Twórczość! — Chikiedy
wydaje mi się to taka sama sropek, jak
i wzmietki mine co umyślnieki wyry-
ci, na przedostatku przedstawia: Kłania-
cie się temu... Chikiedy wprost pragnęły
„Zmarasłowie” i „Inna Twórczości”. Wiek-
dy w ręce bratobym arkany tej sztuki
i formy dykta umi przed ocy ora-
rionymy dylcheras widozów...
Cke zwana parny chodek chwile umie.

~~Wprowadzenie~~
4
Pierwszą war. świadomości po nad wszelkie
inne drucking życia Sachowego. Wtedy
stosk przemija, myślk, każda forma
wzrostu staje się kreślarstwem, wypada
na przesłonięciu swego czasu - a poczem
początek, czy koniec - pierwszy i drugi
przebieg, widać co więcej, wstrzymuje się
na poziomie właściwej wartości....

Choć to, prawda, i tworzenie. Mianem
na myśl Gótyk, tyle potęgi i siły
przebiegu...

Jeszcze jedno. Twórczość - jest naj-
bardziej podatna płotkow. To one to,
płotki ludzkie - wyrosły z prawych twó-
ców i ich dzieła - po nad ów wyrosty
porozum, do którego jest nieodłączne
zapomnienie. Płotki atakujemy w
górze rozgłosu i ciężkiej twórczości.

Płotki, przedewszystkiem płotki,
one jedyny problem względną wartości.

człowieka i przyjaciela jego.

I dla tego "speciálne" mają wszelkie metody. Tępy kryter - półki na nich wzrok się nie awoca - a za oczyma neta głowa nie powołuje opinii, badaj jakiegokolwiek opinii. Treba kryter, stać się kryterem, sym ar to obywatelności - oto droga do stawy.

~~Wskazanie~~ A przez to i stawa same grozi się najbardziejie świata...
Ciepła, że duch wielki ~~for~~ brzydki
się nadmierne stawa, tak samo, jak
duch wielki - drugi kryter występowanie
sobie ~~for~~ brak kryteractwa.

16/XII 1907.

Wysłałam list do T. W życiu mojem na-
stąpić może pretom. Jeżeli nadejdzie
- przyjmę go, - jeżeli nie - dalej pójdę
moją drogą.

Już teraz doszedłam do tego, że niczego nie
pragnę wyłączać. Chęć pragnienia, są
jak światła, które sama rozpalisz i same
przypalasz dołam. .... Życie moje ujeżdżam
w krystaliczną formę i patrz na równie,
świeżo ścianki, które narwałam umiarem.
Cie ucywilizowałam tego z nadmiarem rozkoszy,
o nie! To ból wyrzucił w twardego
krystalu kłody mojej!

Ojcem mojego ducha był ból. - Matką
mojego ducha było odzucenie piekna...
O to, może dla tego, w chwili, gdy je-
stem zupełnie dojrzała duchowo - czuję się
myślicielką i artystką. Namyślam się
o ciele i patrząc....

с
и
лх

—

—

chad jakos'ci^{so 42} zastavuvac' iz - jest spraz
kz morality, - budac' go sprave aby
sluj.

21/XII 407.
Chitac' brac' i milos'c' davac'
- jest najsvjeterem pravem kade,
go celovicka, a golytjo nie ma
- gore! gore!

А jednak kobiecie najwięcej
się podobą w mężczyźnie - to,
że jest on mężczyzną.

To samo, napędzić to samo
odwrotne: można co do podobania
się ~~na~~ kobiet mężczyznom.

А więc świata różnica jest,
miśnienie rozkoś: wieśna tragedia.
Świat — !

Gdybyś wiedział co ci w sercu / ^{W sercu}
 Gdybyś wiedział co ci ^{myślał} w ~~sercu~~ ^{z woli} ~~sercu~~ ^{fali}
 Chocbyś zjawie rapaliwary w Tonie
 Wrytka rucida - by podyś na fali
 Wa kwojij fali -

Gdybyś wiedział - cenn zannithy usta,
 Gdybyś wiedział - cenn wrook twój resny
 Chocbyś wiedział - zycia crava pusta
~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~
 Pójaz na fali - ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~
 niech pomyśl wiatr luty ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~ ~~Ja nie wiem~~

~~Gdybyś wiedział jakieśno zebok~~
~~Gdybyś wiedział~~
 Gdybyś by wiedział - jakieśno zebok
 Jakieśno zebok - jakieśno zebok
 Jakieśno zebok - jakieśno zebok
 Jakieśno zebok - jakieśno zebok
 Jakieśno zebok - jakieśno zebok
 Jakieśno zebok - jakieśno zebok

Poznałam ją usta twoje, usta
Mi mi one jak mała ^{palce} frame
Gda mi jako ^{na bice} talipany - w
Wstani' wzięles' ustami - serce
Kochanki..

Poznałam ją oczy twoje - oczy
Mi mi one jak ^{zasknięce} ciemurki
Gda mi one jak w ^{niebem porywe} fale rumu
Wstani' wzięles' oczami - serce
Kochanki..

52

маг. д.г. ~~Лавина~~ ~~Коскица~~
Лавина

~~Boh~~ moj jak křivica ~~tydny~~
ok ~~zaplavky~~ - otvaraka ucky
gřivis přivaz

Quero mais - e se' to' de vez

- Ach tak - chłope słownik nadziei

Sch tak - ~~5 mated young by 1 m~~

Yakie ciebie okne i's wyary

Chybaż sama - przez świat

~~To col mine~~ ^{Nova Jib}

~~Chrysomelidae in *Staphylinidae* obscuris~~

~~Lydia Kuyko (night) to Koyke~~

~~Zawziętych~~ bywało się obrany
zawzięcia swego uginają obrany

Tam
~~po~~ in spóty srebrna smutak też,
Tam

O! nie powinniśmy żądać zrozumienia siebie od
pierwszego z brzoja człowieka... jako poetka
muszę być po nad poprzednim poziomem,
muszę wrobleń obejmować to - ku swoim
innych powiadę dopiero...

Interesuję mnie czy wspaniały proces mój
umysł analityczny jak ja? Czy byłby
zawierał t.w. instynkt, drina, to jest
umysł tak szybko, że brzoja konfide nas
przydługim wywołaniu - i byłby strach,
jaki już ostatnie akordy? ..

Co do mnie w chwilach twórczości - jakie
niepewne poczucie słowności następujących
po sobie myśli - i brzoja myśli ostatnie, to
własnie, kl. mi potrzeba, ale że
to wzięcie oj. w rycie - to cała kon-
sekwencja sterczy nademną jak kłosa
i mój

Królewiana - ja na worku p. woz
 Królewiana - siegnij po twój szlak
 Królewiana Wlecz nogę - krog wargłka
 wozu

A tyś czasem serce tego pan.

~~Królewiana - worku na szlachę~~
~~Nie przesłaniaj serce wargłko sam~~
~~W twój drogę otwarte ramiona~~
~~Bajki moje teraz brakuje ty~~

28/
XII

Pragnęła być, i nade wszystko, - być kawą
w zgodzie sama ze sobą... Pragnęła być...
Jm' nie mówię o tem, aby być zapalcia
z siłki zadowolona - ale pragnęła być
przynajmniej najidwac' ~~same~~ potwórk
dewie, że właśnie x tak formam
była zwabić... Wskazy- i tego nam
mi miedziły brak. Wyobrażam ze siłki
tak różnorodnie przetrze - i ~~nie~~ ^{przynajmniej} czy
w tem harmonija? - Ocieściłaby
tak być.

31/
XII Czego się duszo moja najbardziej
lekacz?

- Samotności - -
- Czyliż tej, kiedy w murach zam-
knięta, albo w pustce drucina pole
myślenia, czyisz, pożyłase obierac
Drogi, podobnie i samo tuż?

- Duse ię zadumała moj... Twisty
nad nią ciemrawe obłoki, w które ię
topi oczekujące oko... obierzo ję gwał-
ciennie milczenie, - które ię stara
rozrednić - wypręgnęły ku niej świątyn-
y, świątyn, spodkrewnionych, tamtych, tam-
tych upragnionych, najbliższych drugich
serca.

- Duszko ty moja - zali to może być
końcem samotności twojej?

- I nagle duse zamilkła...

Karykatka powiem, co miśdo być ję

- pokorowało ię w mgły obłoków.

- I czegośbyś miśgo żądaci mogła by
pokryciu rany bolesnej?

- Już miśgo - miśgo - - owa
miśgojona blizna - znowa i znowa.

- - - A kiedyś znowu zapędy
Tam dury-jakie ję ję pędne, miśle,

prawdziwym wyjątkiem Rywota.
- One samotne - odpowiedziata -

31^{xii} 907.

Patetacnie w kazdym cztowieku sa jedna
kieś dziwizki - tylko inaczej one rozwi-
zane, ugrupowane, w innych czasach
podlegaja rozwojowi - i dlatego
rozmaitość w naturach ludzkich...

1° 908 Kraków.

Jereli wczemieny pod uwage t. zw. po-
spolite kobiety - Kto wie, czyli one
instytucyjnie nie sa odwarciem w
instytucje zycia - nicli pozostali
"szeregilnie" rozumni mierzys i kobiety.
Idz one, poprostu, w zycie - bez wahania
i bez przesankow. ^{Wszystko} ~~Ony~~ one sa sobie
w kobiety najprawdziwszych gatunkow.
Kozniaja w ~~wol~~ najwiecej w sobie upodo-
bania i charakter. I za przez to wszystko

51
najwięcej urodzono do życia, do wypeł-
nienia jego przeznaczenia. — Są one, przeważnie
tylko ~~z masy~~ tylko Kochankami i matkami,
reszta leży z nich w pogrobie... lecz
coż "rozumnemu" człowiekowi pozostać w owym
reszcie? — eha — uha — — popielatami w
Cherwoży miasta...

1/2 goś Kraków.

To co zamierzam uczynić — proste
wreszcie jest i wczekstrowanie "uczciwe".
I porównam już bytu dawnego tak proste
porwać wobec siebie i innych. Byłoby
i nie wiedzieliśmy — że większą cnotą
jest mieć odwagę — niżeli kłamać
się dobrowolnie pod miotłą kłosa
ciężkości...

14
Imam b. rozumnych męzyczyn, którzy
wierz w zasadę bernamizacji
kobiet. Wydaje mi się, iż namizacja
ma wiele zwad dla męzyczyn, a uia
anemizacja ich poduż - dla Kobiet. -
To po prostu bernamizacja! -

Samotność niekiedy pragnie, - samotność
niekiedy - kłopot.

Za nie są mi prawdy od innych wrzute.
Mój wstanie wydobyc z siebie
i w ten czas dopiero zdolna jestem do
pojęcia ich.

2/II goz. w drodze z Krakowa do Goryżu.
J. co nowego dzie wstanie, budaj i sztuka?
Formy tylko - ja jednak, - wyjątko
tu byto, jako być miało pomiędzy
indukcją a znowu mierzniak.

— To, co by lotkowiec porucił
 najrozsądniejsi autorowie, a między innymi
 i Nietzsche, a mian. o braku wzre-
 sności wyraża własnych ~~floraj~~ chociażby
 np. Rousseau) — wydać mi się ~~z~~ wyda-
 staniem poruczeniem: Droczeniem głębi
 myśli godną duszy ludzkiej, która tworząc
 się już po nad utratą zrabła, odna-
 latem się doświadcza — pragnie ją uciec
 i utracić. — Po utraceniu, jeśli
 Droczeniu formy równowadnej etyki,
 jeżeli pragnieniu otkien badacza czy
 artysty patrzeć na własną duszę, jako
 na jeden z przejawów istnienia — na-
 teras nie widzę żadnej francyzmy, któ-
 reby na ciele, bezwzględnej szorstkości
 cyfry wprawy mogła. — Droczenie sądy,
 oceny, więcej niż inne przypadki
 może być upodobać i usposobienie

ale zważaj i to, że są przecież kobiety
które pragną po prostu aspościwie i
upodobanie i z wdostac. Ale więcej
w ich ciele - wydają się być niez
miałostkowaz.

Thorvald kobiecie podcina więcej i więcej
niż istota poci samą. - Choć jedna jedno
drugie i więcej dzieci wynosić w łonie
i na świat wydać - a jeszcze więcej
ogromne siły tworzące w sobie. Lecz
radość uczynić naturę, a ponadto
wsieć na sobie bezapłennie brzośnię
wymagań kultury ludzkiej - pruchot;
zainde, znaczenie już cię. - Aby
się przygotować do tankowania, aby od
niego wziąć to, co jest najwspanialsze
prawem kobiety - już trzeba, jak
Kierkegaardowi - Kierkegaardowi -

Nie umiałem stworzyć sobie czegoś
 to jest napisania takiej ustawy dla
 siebie, która dałaby dobre, czyli kuba-
 ry. Kt. ta siła wytworzyła i ta
 siła wytworzyła u siebie, i z kubi-
 dy wytworzyła podług siebie i innych.
 Wydał mi się prawdziwiej i teraz
 w tej kulturze, a nie w tej siłach
 zafundowana siła. — Ziemie
 wypracowane przez ludzkie — układa
 się nie w jedno, w dwadzieścia, trzy,

4/5 908.

życie wytworzyć! Życie wytworzyć! —
 Kuba, który jest mi dany w życiu
 w życiu — przede wszystkim — już tylko
 do jednego. Porozumieję dany w życiu
 podzielić i podzielić. Już nawet i wytworzyć
 już na pośredni był mi kuba. Kuba

nie czemu wszystko jest, obciążone
obciążone, zapewnione nad tem.
Dnia - nie ustrzyżone - a wprost i tak
najprostszą drogą po nad bytowski, wie-
dzący, kto ję ~~zaczyna~~.

Wszystko na ziemi ma to - tu czemu to
skrzęć morza - ławice na sztopach
gwiazdy, - mierzni wysmute z ser
wypetnionych po brzozi, - białe
pazdriwa jesiennych pałacy - i
oto już droga i cel zaworem... Tę
po celu nie oglądają oory... Tu in-
nu nie uśmiechają się usta wytknię-
ne... Tylko tu temu innemu oory
w rękach brzozych ułapione - ruci
chca - ruci spójrenie...
Kislowa mój: tutaj wiesz czemu oya
pędzą warunio!

I na ziemi rzeczy porwane są
 i i to kradzież! I nad nim zawiła naja
 kicią dusze moja. Widzi ona ciele, co tu
 na pogrzeby białych oboków, i jak ta
 obok białych marzeń, a niekiedy
 przepuść ofienych. — Krystko puchodzi
 puchodzi, — krystko dogorywa, dąma
 ra — a ciora, puch wiesz, puch
 — zawiła. — Oki truba puchodzi!
 Oki złości ocom twoim dener. Oki
 truba gniwem puchodzi. — Oki ozi
 puchodzi gorzej w tobie. Tylko z
 truba w siebie walczyć, i niekiedy
 i regnąć, jak gniw sylvka, totem
 jednym najbliższym bramynek rubieny
 i strachu jener. —
 I nie masz nic — krom b. strachu to
 puchodzi smutnych oboków nad jener
 them, i zawiła puchodzi — niekiedy

nie krom smutku gęzki - siwosty,
mrochu - i krom prostego, niskiego
boku karków ciemnych.

Kiedy patrzę na malarzy jak: Bren-
nach, Manling, - na tych subtelniejszych
włoskich jak: Sandro Botticelli, Luini i inni
a jednakże, jak: Tucci - nawiązywać - domy,
jż jednakże wzięcie mitego: malują oni nie-
podobne, nieproporcjonalne, dziwne pod wzglę-
dem anatomicznym, brydkie pod wzglę-
dem ułożenia - ciała - da jż
Inakże i w nie i w wyraz twarzy tak
da style swojej prostoty, tyle ~~to~~ kry-
tego polotu ducha. - Te już o wsty-
skiem imię zapomina się.

Może, gdy się ma trochę wsty-
- zapomnieć młodość o najwzrostku

58.
Ktoby w białe ramki na maszynie
pisze.

Paryż 8/1 907.

Interesują mnie w k.

Paryż 9/1 907.

Wszystko: w najwęższym, najdroższym
charakterystycznym - kłopotliwym, nie
ma czasu, by tego wszystkiego i nie było
właściwie. Właściwie - to jest
właściwie - to jest - to jest - to jest -
właściwie - to jest - to jest - to jest -
właściwie - to jest - to jest - to jest -

Właściwie - to jest - to jest - to jest -

Właściwie - to jest - to jest - to jest -

Właściwie - to jest - to jest - to jest -

Właściwie - to jest - to jest - to jest -

Shaytan - a very un-Christian
Cute little girl named in honor
of the mother - yet the Russian
Princess felt probably a little -

Witchcraft & Sorcery! What
the little girl named in honor
of the mother - yet the Russian
Princess felt probably a little -

~~Shaytan - a very un-Christian~~
~~Cute little girl named in honor~~
~~of the mother - yet the Russian~~
~~Princess felt probably a little -~~

Yana (Manga) - gachyoloch
Pamona!!!

gdy Hobolub na swoim
pół - najczystszy polski wy
laził się wady --- na wozie
winnę europejską nie dość
lubić nie można.

— Dla człowieka dojrzałego -
chleb jedzą prawie żółtym
kolej, on jednak nie jest
on po to żeby nie być
Europejskim. —

u

Stwierdzić się wyjątkowo -
winnę --- nie może być
- przed sobą iść - jakby wy
zwinę ---
złoty polski ---

...we mui te fytand wry
stkie? - peruci podniedery
bardzo wysocho - nie maw ni pro
wego ani tawego, bawego ani aw
nego - nie maw ni
A mawstaj petyand ze wrystkie
prubstniwtych. ados, - - sto.
ich drowe

...za drowe wyssie
...drowe, drowe drowe
4.

...ze mui klade cewie
...ze mui
...caw-maweni
A w sercu cewie

Tricie z miazgi siostry

Tricie z miazgi

Tricie wstawiaj pod siostry

(i kmaodym ciemno)

Tricie z miazgi siostry

Tricie z miazgi

z kmaodym miazgi

(i kmaodym miazgi)

z kmaodym miazgi

(i kmaodym miazgi)

Tricie z miazgi siostry

(i kmaodym miazgi)

(i kmaodym miazgi)

Tricie z miazgi siostry

Tricie z miazgi siostry

(i kmaodym miazgi)

Hej, hej! prole. slava tati slava
Hej, hej! prole - žijte tati zore.
Čim žij! živite! na shromajshchik!

Znam i to. Wygląda jako dwa
skrzydła nie można z oburzenia
człowieka o to powiedzieć? Może
można powiedzieć do odrębnego życia,
a nie do życia z tego brzośca,
nie istnieje :

[illegible]

7

Suppose the way
is not the way
of the way is the way
to the way is the way

Suppose the way
is not the way
of the way is the way
to the way is the way

Suppose the way
is not the way
of the way is the way
to the way is the way

Suppose the way
is not the way
of the way is the way
to the way is the way

~~So mēde mēde pēdē
Le mēdēdē vōdē
A pūr-gūr pēdēdē
Cēdēdē pēdē kōdē~~

~~Kad mēdē pēdē pēdē
Cēdēdē mēdē pēdē
A pēdēdē pēdē
Pēdēdē pēdē pēdē~~

~~Siēdē pēdē pēdē~~

~~Cēdēdē pēdē mēdē pēdē pēdē
Cēdēdē pēdē pēdē pēdē pēdē
Cēdēdē pēdē pēdē pēdē pēdē
Cēdēdē pēdē pēdē pēdē pēdē~~

et dindy przyjdę do mojej domu

Ktoś dawał otwieranie

I na uchylone, smutne czoło moje

Wzrost, kłopoty...

Wśród cięży przy ogniu wiecznym

Ktoś przy nim siedział

Gdy Duch święty wrył się w jego

Śpiwac mi dawał

głos.

Wśród cięży sama, w ciemności walczyłem

W
Wielki
Wielki
Wielki

~~Chwała, piosenka.~~
~~Amu, bratnieka~~ ~~pożycie~~ ~~ty~~
i padacisz ścieżkę

I wiere gdzieś w topienie w lasach, w
robockich
~~trawach~~

O kochać nad głową namiot rozpięty
srebrny

I gwałt ^{miasta} ~~niepokoju~~ do porzucenia, w pro-
stworach serwiary

~~et~~
O wzywać moją błądzą - i ustać choć ^{na} ~~nie~~
niepokoju ~~pragnie~~ co do serca gołębicy
u brył. tyjone

Officyna Pym, ~~ty~~ i sumie obr-
zudrone

I Drzymienie nowe, dobre - jak
~~ty~~ ~~nie~~

10.
11.
12.

1

1/2
1/2
1/2

1/2
1/2
1/2

1/2

1/2

2

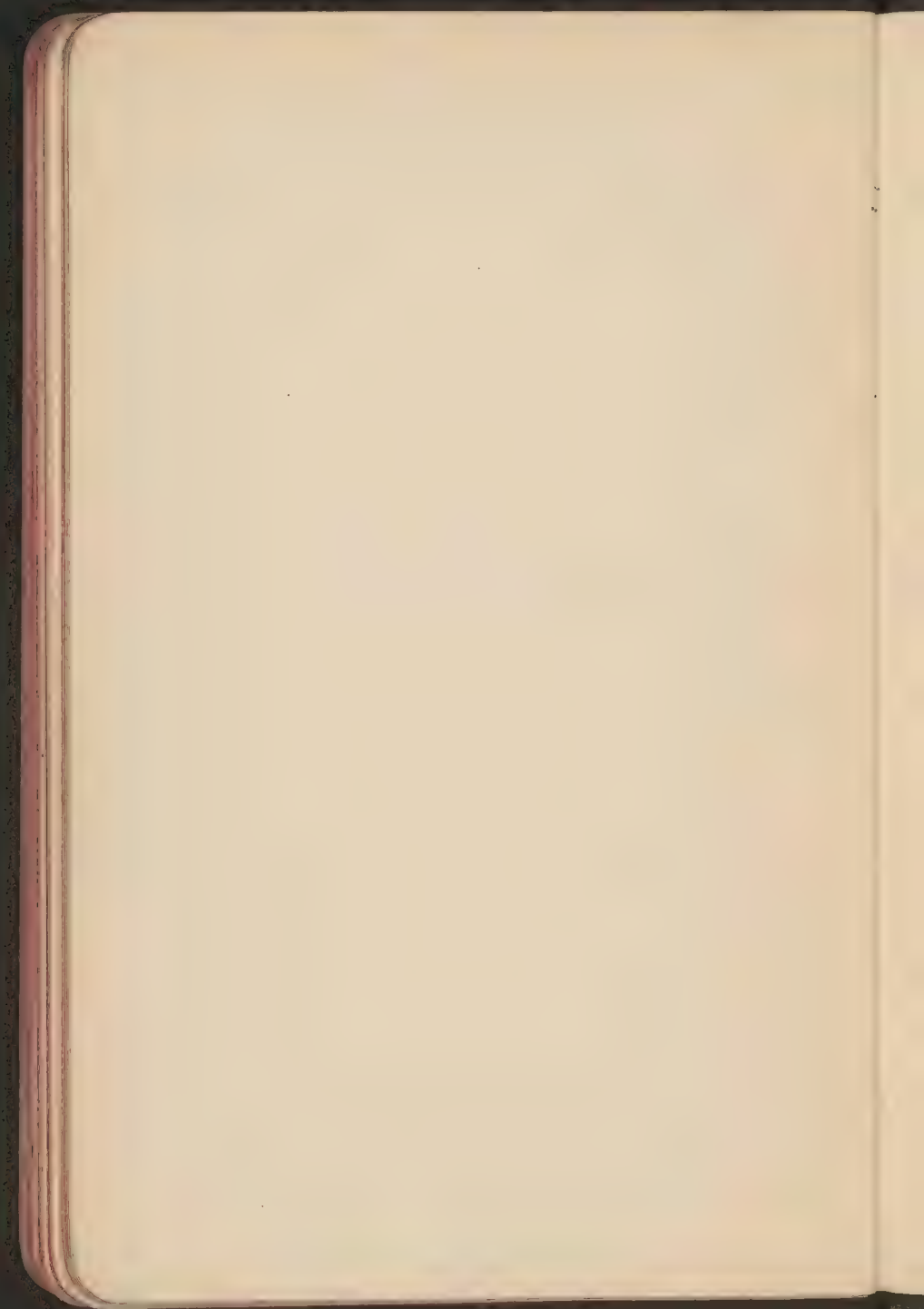

65

67

Bird. J. 99

64

